

Dara Leabhar

SHAMÚÉIL

Sól á Chaoineadh

1 Nuair a bhí Sól tar éis bháis, d’fhill Dáiví ó ár na nAmailéiceach agus chaith dhá lá i Zicleag. ²Ar an treas lá tháinig fear ón gcampa a bhí ag Sól. Bhí a chuid éadaigh stróicthe agus cré ar a cheann. Ar theacht chuig Dáiví dhó, chaith sé é féin os a chomhair agus thug ómós dó. ³“Cá has ar tháinig tú?” d’fhiafraigh Dáiví de. “D’éalaigh mé as campa na nIosraelach,” ar sé. ⁴“Cad a tharla? Inis dom,” arsa Dáiví leis. D’fhreagair sé: “Theith na daoine ó pháirc an áir agus thit a lán acu agus tá siad marbh. Tá Sól agus a mhac Iónátán marbh chomh maith.” ⁵Ansin d’fhiafraigh Dáiví den óglach a thug an scéala: “Conas tá a fhios agat go bhfuil Sól agus a mhac Iónátán marbh?” ⁶“Tharla ar Shliabh Ghiolboa mé,” d’fhreagair an t-óglach, “agus ba shiúd é Sól ina luí ar a shleá agus na carbaid agus na capaill ag brú air go dian. ⁷D’fhéach sé siar agus chonaic mise agus ghlaigh orm, agus d’fhreagair mé: ‘Anseo dom.’ ⁸‘Cé hé thú féin?’ ar sé liom. ‘Amailéiceach,’ arsa mise. ⁹Dúirt sé ansin liom: ‘Seas os mo chionn agus maraigh mé mar tá speabhraídí tagtha orm cé go bhfuil an t-anam ionam ar fad fós.’ ¹⁰Sheas mé os a chionn dá bhrí sin agus mharaigh mé é, mar bhí a fhios agam nach mairfeadh sé agus é ar

lár. Ansin thóg mé an choróin a bhí ar a cheann, agus an bhraisléad a bhí ar a ghéag agus thug mé anseo go dtí mo thiarna iad.”

¹¹Ansin rug Dáiví ar a chuid éadaigh agus stróic sé iad. Na fir go léir a bhí ina chuideachta, rinne siad an rud céanna. ¹²Bhí siad ag caoineadh agus ag mairgnigh agus ag déanamh troscaidh go tráthnóna mar gheall ar Shól agus a mhac Iónátán, mar gheall ar phobal an Tiarna agus ar theaghlach Iosrael agus an bás le claíomh a imríodh orthu.

¹³Ansin dúirt Dáiví leis an óglach a thug an scéala chuige: “Cad as duit?” “is mac duine dheoranta, Amailéiceach mé,” ar sé. ¹⁴Dúirt Dáiví: “Conas nárbh eagal leat do lámh a shíneadh chun unghthach an Tiarna a scrios?” ¹⁵Ansin ghlaoi Dáiví ar dhuine dá shaighdiúirí: “Gabh i leith,” ar sé; “treascair é.” Bhuail agus mharaigh. ¹⁶“Go dtaga do chuid fola sa mhullach ort féin,” arsa Dáiví, “mar thug do bhéal féin fianaise i d’aghaidh, á rá: ‘Mharaigh mé fear unghtha an Tiarna.’”

¹⁷Ansin chaoin Dáiví Sól agus a mhac Iónátán leis an gcaoineadh seo leanas. ¹⁸Dúirt sé é a mhúineadh, dá ghruama é, do chlann Iúdá. Féach, tá sé scríofa i Leabhar na bhFíréan. Mar seo a dúirt sé:

¹⁹“Uchón, tá glóir Iosrael ar lár ar d’ardáin!
Cad é mar a d’éag na gaiscigh!

²⁰Ná hinsigí é i nGat
Agus ná foilsígí é i sráidibh Aiscileon.
Nó beidh lúcháir ar iníonacha na bhFílistíneach,
Agus mórtas ar iníonacha na foirne gan timpeallghearradh.

- ²¹ A Shléibhte Ghiolboa,
Ná bíodh drúcht ná fearthainn oraibh.
A bhánta fill!
Óir is ansiúd a tugadh masla do sciath an laoch.
Ní le hola a rinneadh sciath Shóil a smearadh,
- ²² Ach le fuil na gcréachtach agus saill na laoch.
Níor chas bogha Iónátán ar ais
Ná níor fhill claíomh Shóil follamh.
- ²³ Sól agus Iónátán an chumainn agus na scéimhe!
Níor scaradh ó chéile iad beo ná marbh!
Ba mhire iad ná na hiolair.
Ba láidre ná na leoin.
- ²⁴ A iníonacha Iosrael caoinigí Sól,
A ghléas sibh go caithiseach le héadaí craoraga,
A chuir dealga óir
Ar bhur bhfeisteas.
- ²⁵ Conas a d'éag na gaiscígh
I lár an chatha?

A Iónátán, is é do bhás a chloígh mé!

²⁶Tá mé cailte i do dhiaidh, a Iónátán, a dheartháirín ó.

Ba thú mo lao is m'ansacht.

Ba ghile liom do ghrá ná grá leannáin.

Conas a d'éag na gaiscígh?

Conas a theip an trealamh catha?"

Dáiví Rí Iúdá

2Chuaigh Dáiví ina dhiaidh sin i gcomhairle leis an Tiarna: “An rachaidh mé suas go ceann de chathracha Iúdá?” d’fhiafraigh sé. D’fhreagair an Tiarna é: “Téigh suas.” “Go cé acu a rachaidh mé?” d’fhiafraigh Dáiví. D’fhreagair sé: “Go Heabrón.” ²Ghabh Dáiví suas dá bhrí sin lena bheirt bhan, Aichíonoam ó Izréil agus Aibíogáil bean Nábál ó Chairmeil. ³Thug Dáiví an mhuintir a bhí in éineacht leis suas chomh maith, gach fear lena mhuirear féin, agus chuireadar fúthu i mbailte Heabrón. ⁴Tháinig muintir Iúdá ann, agus rinneadar Dáiví a unghadh ina rí ar theaghlach Iúdá.

D’insíodar do Dháiví gur adhlaic muintir Iáibéis Gileád Sól. ⁵Chuir Dáiví teachtaireacht go muintir Iáibéis Gileád. “Go raibh beannacht oraibh ón Tiarna,” ar sé, “toisc go ndearna sibh an cineáltas seo do Shól, bhur dtiarna, agus gur adhlaic sibh é.

⁶Anois go raibh an Tiarna féin cineálta dílis libhse. Déanfaidh mise freisin an mhaith a rinne sibh a chúiteamh libh. ⁷Bíodh fuinneamh in bhur ngéaga mar sin agus bíodh

misneach agaibh! Tá Sól bhur dtiarna tar éis bháis, ach rinne teaghlach Iúdá mise a ungradh le bheith i mo rí orthu!”

⁸Aibnéar mac Néar, taoiseach airm Shóil, rug sé Ís Bál mac Shóil leis agus thug sé anonn go Machanáim é. ⁹Rinne sé rí de ar Ghileád, ar na hAisiúraigh, ar Izréil, ar Eafráim agus ar Bhiniáimin agus ar Iosrael go léir. ¹⁰Bhí Ís Bál mac Shóil daichead bliain d’aois nuair a rinneadh rí ar Iosrael de; bhí sé dhá bhliain i gcoróin. Teaghlach Iúdá amháin a lean Dáiví. ¹¹Seacht mbliana agus sé mhí a bhí Dáiví i Heabron ina rí ar Iúdá.

Cogadh idir Iúdá agus Iosrael

¹²Ghluais Aibnéar mac Néar agus lucht leanúna Ís Bál amach ó Mhachanáim go Gibeón. ¹³Ghluais Ióáb mac Zarúa agus lucht leanúna Dháiví amach chomh maith agus bhuaileadar le chéile ag Linn Ghibeón. Stad siad ansiúd, dream díobh ar thaobh den linn, agus an dream eile ar taobh eile. ¹⁴Dúirt Aibnéar le Ióáb: “Tagadh na hóglaigh chun tosaigh agus bíodh comhrac acu os ár gcomhair.” “Déanaidís,” arsa Ióáb. ¹⁵Tháinig siad chun tosaigh dá bhrí sin, agus rinneadh iad a áireamh – dháréag ó Bhiniáimin do Ís Bál mac Shóil, agus dháréag de lucht leanúna Dháiví. ¹⁶Rug gach duine díobh ar cheann ar a chéile comhraic agus rop a chlaíomh ina chliathán: thiteadar go léir ar an aon láthair. Tugadh Gort na [gCliathán] ar an áit dá bharrsan. Tá sé i nGibeón. ¹⁷Tharla cath fíochmhar an lá sin féin, agus bhris lucht leanúna Dháiví ar Aibnéar agus ar shluaite Iosrael. ¹⁸Bhí triúr mac Zarúa ann – Ióáb, Aibísí agus Asáhael. Bhí Asáhael chomh luathchosach le heilit fhiáin. ¹⁹Chuaigh Asáhael sa toir ar Aibnéar, gan casadh ar dheis ná

ar chlé agus é sa tóir ar Aibnéar. ²⁰Chas Aibnéar siar air: “A Asáhael,” ar sé, “an tú atá ann?” D’fhreagair seisean: “is mé.” ²¹“Cas ar do dheis nó ar do chlé,” arsa Aibnéar leis, “agus beir ar dhuine de na saighdiúirí agus tabhair leat a éadail.” Ach ní scoirfeadh Asáhael den tóir air. ²²Labhair Aibnéar arís le hAsáhael: “Éirigh as an tóir orm, murab áil leat go leagfainn ar lár thú. Ansin conas d’fhéadfainn féachaint san aghaidh ardo dheartháir Ióáb arís?” ²³Ach níorbh áil leis casadh i leataobh agus bhuail Aibnéar sa bholg é le sáfach a shleá i dtreo gur tháinig an tsleá amach trína dhroim thiar. Thit sé ansiúd agus fuair bás ar an bhfód sin. Gach aon duine a tháinig mar ar thit Aibnéar, agus mar a bhfuair sé bás, stadadar.

²⁴Ach lean Ióáb agus Aibísí sa tóir ar Aibnéar agus le fuineadh néil nóna shroicheadar Sliabh Amá atá roimh Ghía ar an mbealach go fásach Ghideón. ²⁵Chruinnigh na Biniáiminigh le chéile ina gcipe dlúth ar chúl Aibnéar agus sheasadar an fod ar mhullach Shliabh Amá. ²⁶Ghlaoigh Aibnéar ar Ióáb ansin agus dúirt: “An bhfuil an claíomh le bheith ag slogadh leis go deo?” ar sé. “Nach bhfuil a fhios agat gur tubaisteach an chríoch a bheidh air seo? An fada go ndéarfaidh tú leis na daoine seo stad de bheith ag tóraíocht ar a mbráithre?” ²⁷“Dar an Tiarna beo,” arsa Ióáb, “mura mbeadh gur labhair tú, ní scoirfeadh an dream seo den tóir ar a mbráithre go maidin.” ²⁸Ansin shéid Ióáb a stoc agus stad na saighdiúirí go léir gan dul sa tóir ar Iosrael a thuilleadh ná troid leo.

²⁹Bhí Aibnéar agus a chuid fear ag imeacht leo tríd an Arabá ar feadh na hoíche sin go léir, agus ghabhadar thar an Iordáin, agus leanadar orthu an mhaidin sin gur tháinig siad go Machanáim. ³⁰D’fhill Ióáb ón tóir ar Aibnéar, agus nuair a bhí a dhíorma go léir cruinnithe aige, bhí naonúr déag chomh maith le hAsáhael ar iarraidh ó lucht leanúna

Dháiví, ³¹ach bhí trí chéad agus trí fichid de Bhiniáimin, muintir Aibnéar, marbh ag lucht leanúna Dháiví. ³²D'ardaíodar leo Asáhael agus rinneadar é a adhlacadh i dtuama a athar i mBeithil. Bhí Ióáb agus a chuid fear ag taisteal leo i gcaitheamh na hoíche, agus gheal an lá agus iad ag teacht go Heabrón.

Réiteach le hAibnéar

3Mhair an chogaíocht, más ea, idir teaghlach Shóil agus teaghlach Dháiví; bhí Dáiví ag dul i neart agus i neart, ach bhí teaghlach Shóil ag dul i laige agus i laige.

²Rugadh clann mhac do Dháiví i Heabrón; a chéadghin Amnón, ó Aichíonoam as Izréil; ³a dhara mac Cileáb ó Aibíogáil bean Nábál ó Chairmeil; an tríú mac Aibseálóm mac Mhácá iníon Thalmaí rí Ghisiúr; ⁴an ceathrú mac Adoiniá mac Haigít; an cúigiú mac Seafateá mac Aibíotal; ⁵an séú mac Itreám ó Eaglá bean Dháiví. Rugadh iadsan do Dháiví i Heabrón.

⁶Fad a bhí an cogadh idir teaghlach Shóil agus teaghlach Dháiví ar siúl, ghabh Aibnéar gach ceannas ar theaghlach Shóil. ⁷Tharla go raibh leannán le Sól, darbh ainm Rizpeá iníon Aia, agus gur thóg Aibnéar chuige í. Dúirt Ís Bál le hAibnéar: “Cad ab áil leat luí le leannán m’athar?” ⁸Chuir caint seo Ís Bál cuthach feirge ar Aibnéar. “An ceann madra as Iúdá mé,” ar sé. “Seo mé anois ar mo dhícheall ar mhaithe le teaghlach Shóil, d’athair, a dheartháireacha, agus a chairde, gan tú a thabhairt i lámha Dháiví, agus anois seo tú do mo lochtú i dtaobh mná!” ⁹Go ndéana Dia a leithéid seo le hAibnéar, agus a thuilleadh de bhreis air, mura gcuire mé i gcrích do Dháiví gach ar mhionnaigh an Tiarna a dhéanfadh

sé dhó – ¹⁰an ríocht a bhaint de theaghlach Shóil agus ríchathaoir Dháiví a chur os cionn Iosrael agus Iúdá, ó Dhán go Béar Seaba.” ¹¹Ní raibh sé de mhisneach ag Ís Bál focal a rá le hAibnéar mar go raibh eagla air roimhe.

¹²Chuir Aibnéar teachtairí go Dáiví [i Heabrón] á rá: “Cé leis an tír? Déan do chonradh liom agus tabharfaidh mé mo chabhair duit chun Iosrael uile a thabhairt ar do thaobh.” ¹³“Tá go maith,” arsa Dáiví, “déanfaidh mé conradh leat. Ach leagfaidh mé aon acht amháin ort; ní scaoilfear isteach i mo láthair thú mura dtugann tú leat Míceal, iníon Shóil, agus tú ag teacht i mo láthair.” ¹⁴Chuir Dáiví teachtairí ansin go Ís Bál, mac Shóil: “Tabhair ar ais dom mo bhean Míceal a bhuaigh mé le céad forchraiceann de chuid na bhFilistíneach.” ¹⁵Chuir Ís Bál fios uirthi dá bhrí sin á breith ó Phailtiéil mac Laís. ¹⁶Chuir a fear chun bóthair ina teannta agus lean í agus na deora leis chomh fada le Bachuraím. Ansin dúirt Aibnéar leis: “Imigh leat ar ais,” agus rinne. ¹⁷Chuaigh Aibnéar i gcomhairle le seanóirí Iosrael: “is fada anois sibh,” ar sé, “ag iarraidh Dáiví a bheith ina rí oraibh. ¹⁸Cuirigí i gcrích anois é más ea. Thug an Tiarna gealltanais do Dháiví á rá: ‘Le neart lámhe mo sheirbhísigh Dáiví, déanfaidh mé mo phobal Iosrael a shaoradh ó lámha na bhFilistíneach agus ó lámha a naimhde go léir.’” ¹⁹Labhair Aibnéar chomh maith le muintir Bhiniáimin, agus chuaigh sé ansin go Heabrón, lena raibh socair ag Iosrael agus teaghlach Bhiniáimin go léir a rá le Dáiví. ²⁰Tháinig Aibnéar agus fiche fear ina theannta go Dáiví i Heabrón, agus bhí féasta ag Dáiví in onóir Aibnéar agus a chomplachta. ²¹Dúirt Aibnéar ansin le Dáiví: “Ní mór dom a bheith ag cur díom; táim chun Iosrael go léir a chruinniú go dtí mo thiarna, an rí. Déanfaidh siad conradh leat agus beidh tú i do rí

ar mhian do chroí.” Scaoil Dáiví Aibnéar uaidh dá bhrí sin agus d’imigh sé gan aon duine a chur isteach air.

Marú Aibnéar

²²Bhí lucht leanúna Dháiví ag filladh le Ióáb tar éis ruathair, agus bhí creach mhór á tabhairt acu leo. Ní raibh Aibnéar in éineacht le Dáiví ag Heabrón mar gur scaoil Dáiví leis, agus d’imigh sé go síochánta. ²³Nuair a tháinig Ióáb agus an t-arm go léir a bhí in éineacht leis, dúradh le Ióáb: “Bhí Aibnéar mac Néar ar thuairisc an rí, agus scaoil sé leis agus d’imigh sé faoi shíocháin.” ²⁴Chuaigh Ióáb ansin go dtí an rí: “Cad tá déanta agat?” ar sé. “Tháinig Aibnéar chugat agus ar lig tú dó imeacht gan cur isteach air? Cén fáth?

²⁵Nach bhfuil aithne agat ar Aibnéar mac Néar? Tháinig sé chun bob a bhualadh ort, chun gach cor a chuireann tú díot a fháil amach agus fios do ghnóthaí go léir a fháil.”

²⁶D’imigh Ióáb ó láthair Dháiví agus chuir sé teachtairí i ndiaidh Aibnéar agus thugadarsan leo ar ais é ó Thobar Siorá gan fhios do Dháiví. ²⁷Nuair a d’fhill Aibnéar go Heabrón thug Ióáb i leataobh cois an gheata é mar dhea go labhródh sé os íseal leis, agus sháigh sé sa bholg é. Fuair sé bás mar sin in éiric Asáhael, deartháir Ióáb. ²⁸Nuair a chuala Dáiví ina thaobh ina dhiaidh sin, dúirt sé: “Táimse agus mo ríocht neamhchiontach go deo i bhfuil Aibnéar mhic Néar i láthair an Tiarna. ²⁹Go dtaga sí sa mhullach ar Ióáb agus ar theaghlach a athar go léir! Ná raibh teaghlach Ióáb choíche gan daoine le braon ar sileadh, nó le lobhra, nó gan ar a gcumas ach an choigeal a choinneáil, nó iad ag titim ar lár le faobhar claímh, nó ar an ngannchuid bia!” ³⁰(Dhúnmharaigh Ióáb, agus a

dheartháir Aibísí, Aibnéar mar gur mharaigh seisean a ndeartháir Asáhael sa chath ag Gibeón.)³¹ Dúirt Dáiví ansin le Ióáb agus leis na saighdiúirí go léir a bhí ina theannta: “Stróicigí bhur gcuid éadaigh, cuirigí sacéadach umaibh, agus déanaigí caoineadh os comhair Aibnéar.” Shiúil Dáiví i ndiaidh an chróchair.³² Rinneadar Aibnéar a adhlacadh i Heabron, agus ghoil an rí go hard ar uaigh Aibnéar agus ghoil an pobal go léir chomh maith.³³ Mar seo leanas a chaoin an rí Aibnéar:

“Ar dhual d’Aibnéar bás an amadáin?

Ní raibh cuibhreach ar a lámha ná slabhra ar a chosa.

³⁴Thit tú faoi mar a thitfeadh

duine faoi láimh na gcoirpeach.”

Agus chaoin an pobal go léir aris é.

³⁵Bhí an pobal go léir ag iarraidh a áiteamh ar Dháiví bia a chaitheamh agus é fós ina lá, ach thug Dáiví mionn á rá: “Go ndéana Dia a leithéid seo agus a thuilleadh fós liom má bhlaisim arán nó aon rud eile go rachaidh an ghrian faoi!”³⁶ Thug na daoine go léir é sin faoi deara agus thaitin sé leo, dála gach rud eile dá ndearna an rí, agus a thaitin leis an bpobal go léir, go deimhin.³⁷ Thuig an pobal agus thuig Iosrael go léir an lá sin nach raibh baint ag an rí le bás Aibnéar mac Néar.

³⁸Dúirt an rí lena oifigigh: “Nach eol daoibh gur thit prionsa agus fear mór le rá in Iosrael inniu?³⁹ Cé gur unghadh i mo rí mé, táim fann lag faoi láthair; tá na fir úd, clann mhac Zarúá, róbhorb dom. Go gcúití an Tiarna an t-olc le fear a dhéanta de réir a dhrochbhirt!”

Maraítear Ís Bál

4 Nuair a chuala Ís Bál, mac Shóil, gur maraíodh Aibnéar i Heabrón, thit an lug ar an lag aige, agus tháinig scéin ar Iosrael go léir. ²Bhí beirt fhear ag mac Shóil a bhí i gceannas ar bhuíonta foghla; Báná a ba ainm do dhuine acu, agus Raecáb a ba ainm don duine eile; ba chlann iadsan do Rimeon ó Bhaerót an Biniáimineach (mar áirítear Baerót le Biniáimin; ³theith muintir Bhaerót go Giotáim agus maireann siad ann ó shin mar áitritheoirí deoranta).

⁴Bhí mac ag Iónátán mac Shóil a raibh cosa bacacha faoi. Bhí sé cúig bliana d’aois nuair a tháinig an scéala faoi Shól agus Iónátán ó Izréil. D’ardaigh a mhúine léi é, ach ag teitheadh di faoi dheifir, thit sé agus d’fhág sin bacach é; Meirí Bál a ba ainm dó.

⁵Chuir Raecáb agus Báná, clann Rimeon ó Bhaerót, chun bealaigh. Shroicheadar teach Ís Bál i mbrothall an lae nuair a bhí a chnámha á síneadh aige um mheán lae. ⁶Bhí bean an dorais ag cáthadh cruithneachta ach tháinig músiam codlata uirthi. Shleamhnaigh Raecáb agus Báná a dheartháir thairsti isteach. ⁷Isteach leo mar a raibh [Ís Bál] ina luí ar a leaba ina sheomra codlata. Bhuail siad é, agus mharaigh, agus bhain an ceann de. Thugadar leo an ceann agus thaistil siad bealach an Arabá ar feadh na hoíche, ⁸agus thugadar ceann Ís Bál go Dáiví i Heabrón. “Seo duit,” ar siad leis an rí, “ceann Ís Bál, mac Shóil, do namhaid, an té a bhí ar thóir d’anama. Rinne an Tiarna mo thiarna, an rí, a gairt ar Shól agus ar a shliocht inniu.”

⁹Ach d’fhreagair Dáiví Reacáb agus Báná a dheartháir á rá: “Dar an Tiarna beo, a d’fhuascail mé ó gach gábh, ¹⁰an fear a mheas go raibh scéala maith á thabhairt aige

chugam, nuair a d’inis sé dom go raibh Sól marbh, rug mé greim air agus mharaigh mé é i Zicleag; sin é an luach saothair a fuair sé ar son a dheasceíl.¹¹ Nuair is ropairí a mharaigh fear ionraic ina theach féin, agus é sínte ar a leaba, nach mó go mór atá sé de dhualgas orm éiric a chuid fola a éileamh uaibhse, agus sibh a scrios de chlár na cruinne?”¹² Ansin thug Dáiví ordú dá shaighdiúirí agus chuireadar chun báis iad; ghearradar a lámha agus a gcosa díobh agus chrochadar iad láimh le Linn Heabron. Thógadar ceann Ís Bál agus rinneadar é a adhlacadh in uaigh Aibnéar i Heabron.

Dáiví, Rí Iúdá agus Iosrael

5 Tháinig treibheanna Iosrael go léir chuig Dáiví ansin i Heabron. “Féach,” ar siad, “sinne do mhuintir ó dhúchas feola agus smeara.² San am atá thart nuair a bhí Sól ina rí orainn, is tusa a bhí mar thaoiseach ar Iosrael ina gcuid eachtraí go léir; agus dúirt an Tiarna leat: ‘Is tusa a bheidh i d’aoire ar mo phobal Iosrael, is tusa a bheidh mar thaoiseach ar Iosrael.’”³ Tháinig seanóirí Iosrael go léir chuig an rí ag Heabron, agus rinne Dáiví rí conradh leo ag Heabron i bhfianaise an Tiarna agus rinne siad Dáiví a ungradh ina rí ar Iosrael.

⁴ Bhí Dáiví tríocha bliain d’aois nuair a rinneadh rí de agus d’fhan sé i gcoróin ar feadh daichead bliain.⁵ Bhí sé seacht mbliana agus sé mhí i Heabron ina rí ar Iúdá, ansin bhí sé trí bliana agus tríocha i Iarúsailéim ina rí ar Iosrael agus Iúdá go léir.

Iarúsailéim

⁶Mháirseáil Dáiví agus a chuid fear ionsar Iarúsailéim in aghaidh na Iabúsach a bhí ina gcónaí ann. Dúirt siad seo le Dáiví: “Ní éireoidh leat teacht isteach anseo. Coinneoidh na daill agus na bacaigh amach thú.” (Sé sin le rá, ní éireoidh le Dáiví teacht isteach anseo go deo.) ⁷Ach ghabh Dáiví daingean Shíón, sé sin Dúnfort Dháiví. ⁸Dúirt Dáiví an lá sin: “Cibé a bhuailfidh an Iabúsach agus a rachaidh an seoladán suas [gheobhaidh sé a luach saothair].” Maidir leis na daill agus na bacaigh, thug Dáiví fuath a anama dóibh. (Uaidh sin an seanfhocal: “Ní rachaidh na daill agus na bacaigh isteach sa Teampall.”) ⁹Chuaigh Dáiví chun cónaithe sa daingean agus thug sé Dúnfort Dháiví air. Thóg Dáiví balla timpeall air, ón Míleo isteach. ¹⁰Chuaigh Dáiví i neart agus i neart agus bhí an Tiarna, Dia na Slua, ina chuideachta.

¹¹Chuir Híorám rí Thuíre toscairí go dtí Dáiví le crainn chéadrais, saoir adhmaid agus chloiche, agus thógadar rítheach do Dháiví. ¹²Thuig Dáiví ansin go raibh sé daingnithe ina rí ar Iosrael ag an Tiarna agus go raibh a réim á móradh aige ar son a phobail Iosrael.

¹³Tar éis teacht ó Heabron dó, ghlac Dáiví le leannáin agus le mná eile in Iarúsailéim, agus rugadh a thuilleadh mac agus iníonacha dó. ¹⁴Seo iad ainmneacha na clainne a rugadh dó in Iarúsailéim: Seamúa, Seobán, Nátán, Solamh, ¹⁵Ibcheár, Eilíseúa, Neifig, ¹⁶Eilíseámá, Eilíadá, Eilifeálat.

Bua ar na Filistínigh

¹⁷Nuair a chuala na Filistínigh gur ceapadh Dáiví ina rí ar Iosrael go léir, ghabhadar go léir suas ar a thóir. Arna chlos sin, chuaigh Dáiví síos go dtí an dúnfort. ¹⁸Nuair a tháinig na Filistínigh, chuireadar cóiriú oscailte orthu féin i nGleann Rafáim. ¹⁹Chuaigh Dáiví i gcomhairle leis an Tiarna: “An rachaidh mé in aghaidh na bhFilistíneach, an dtabharfaidh tú i mo lámh dom iad?” D’fhreagair an Tiarna: “Ionsaigh iad! Déanfaidh mé na Filistínigh a thabhairt i do lámh duit go dearfa.” ²⁰Chuaigh Dáiví go Bál Parázaím agus bhuaigh sé ansiúd orthu. Dúirt Dáiví: “Rinne an Tiarna maidhm i líne mo namhad faoi mar a dhéanfadh tuile na habhann.” Uime sin a tugadh Bál Parázaím (nó Maidhm an Tiarna) ar an áit sin. ²¹D’fhág na Filistínigh a n-íola ansiúd agus thug Dáiví agus a chuid fear leo iad.

²²Tháinig na Filistínigh aníos arís agus chuireadar cóiriú oscailte catha orthu féin i nGleann Rafáim. ²³Chuaigh Dáiví i gcomhairle leis an Tiarna agus d’fhreagair sé: “Ná hionsaigh iad ceann ar aghaidh; gabh timpeall ar a gcúl agus cuir cath orthu os comhair na gcrann balsaim. ²⁴Nuair a chloisfidh tú trup na gcoiscéimeanna ar bharr na gcrann, ansin ar aghaidh leat mar is é an Tiarna a bheidh ann ag gabháil romhat chun briseadh ar arm na bhFilistíneach.” ²⁵Rinne Dáiví mar a d’ordaigh an Tiarna dó; chuir sé an ruaig ar na Filistínigh ó Ghibeón ar aghaidh go Bealach Gheizir.

An Áirc in Iarúsailéim

6Thionóil Dáiví sluaite tofa Iosrael go léir, tríocha míle fear. ²Chuir Dáiví chun bealaigh agus d'imigh lena lucht leanúna go léir ó Bhálá Iúdá chun áirc Dé ar a bhfuil ainm Tiarna na Slua a shuíonn faoi réim ar na ceiribíní a thabhairt aníos as sin. ³Leagadar áirc Dé ar charr nua, agus thugadar leo í ó theach Aibíonádáb atá ar an gcnoc. Bhí Uzá agus Aichíó, clann mhac Aibíonádáb, ag tiomáint an chairr nua. ⁴[Bhí Uzá ag siúl] taobh le háirc Dé agus Aichíó ag gabháil roimpi. ⁵Bhí Dáiví agus teaghlach Iosrael ag rince os comhair an Tiarna le barr dúthrachta, ag cantain le cruiteanna, le cláirseacha, le bodhráin, le castainéid, agus le ciombail.

⁶Nuair a tháingadar go hurlár buailte áirithe, shin Uzá a lámh chun áirc an Tiarna agus choinnigh socair í mar go raibh na daimh ag tuisliú. ⁷D'adhain fearg an Tiarna in aghaidh Uzá agus bhuail Dia ar an toirt é mar gur bhain sé leis an áirc lena láimh, agus fuair sé bás ansiúd taobh le háirc an Tiarna. ⁸Bhí Dáiví míshásta mar gur bhris fearg an Tiarna amach ina aghaidh Uzá, agus tugtar Bearna Uzá ar an áit go dtí an lá inniu. ⁹Bhí eagla an Tiarna ar Dháiví an lá sin: “Conas,” ar sé, “arbh fhéidir le háirc an Tiarna teacht chugamsa?” ¹⁰Shocraigh Dáiví gan an áirc a thabhairt isteach i nDúnfort Dháiví ach thug sé i leataobh í go teach Obaed Eadóm ó Ghat. ¹¹D'fhan áirc an Tiarna i dteach Obaed Eadóm ó Ghat ar feadh trí mhí, agus chuir an Tiarna a bheannacht ar Obaed Eadóm agus ar a theaghlach go léir.

¹²Tháinig scéala go Dáiví rí gur chuir an Tiarna a bheannacht ar theaghlach Obaed Eadóm agus ar gach ar bhain leis de bharr áirc an Tiarna. D'imigh Dáiví dá bhrí sin agus

thug sé áirc Dé leis aníos ó theach Obaed Eadóm go Dúnfort Dháiví le barr lúcháire.

¹³Nuair a bhí lucht iompair áirc an Tiarna imithe sé choiscéim, rinne sé damh agus caora ramhar a íobairt. ¹⁴Bhí Dáiví ag rince an méid a bhí ina chorp os comhair an Tiarna, agus éafód lín á chaitheamh aige. ¹⁵Thug Dáiví agus teaghlach Iosrael go léir áirc an Tiarna aníos le gártha agus le séideadh an stoic. ¹⁶Nuair a bhí áirc an Tiarna ag dul isteach i nDúnfort Dháiví, bhí Míceal iníon Shóil ag faire ón bhfuinneog agus chonaic sí Dáiví rí ag steipeadaíl agus ag rince os comhair an Tiarna; tháinig drochmheas aici air ina croí.

¹⁷Thug siad áirc an Tiarna isteach leo agus d'fhág siad ina hionad í laistigh den bhoth a bhí curtha suas ag Dáiví di. Agus d'ofráil Dáiví íobairtí dóite agus íobairtí comaoineach os comhair an Tiarna. ¹⁸Nuair a bhí deireadh na n-íobairtí dóite agus na n-íobairtí comaoineach ofráilte ag Dáiví bheannaigh sé an pobal in ainm Tiarna na Slua. ¹⁹Ansin roinn sé ar an bpobal uile, ar shlua iomlán Iosrael, idir fhir agus mhná, cáca aráin an duine agus sciar dátaí agus císte rísíní. D'imigh an pobal go léir ansin, gach duine chun a thí féin.

²⁰Ag teacht abhaile do Dháiví chun a theaghlach a bheannú, chuaigh Míceal iníon Shóil amach ina choinne: “Nach breá an cháil,” ar sí, “a thuill rí Iosrael dó féin inniu, á nochtadh féin os comhair chailíní a shearbhóntaí, mar a dhéanfadh aon chrosán é féin a nochtadh.” ²¹D'fhreagair Dáiví Míceal: “Don Tiarna a bhí mé ag rince. [Dar an Tiarna beo], an té a thogh mise roimh d'athair agus roimh a theaghlach go léir le taoiseach a dhéanamh díom ar Iosrael, pobal an Tiarna, déanfaidh mé rince os comhair an Tiarna ²²agus mé féin a ísliú níos mó fós. Beidh mé gan mheas i do shúilese, ach beidh deamheas orm ina súile siúd, na cailíní a luann tú.” ²³Go lá a báis bhí Míceal iníon Shóil gan chlann.

Fáistine Nátán

7A luaithe a bhí an rí socair ina theach agus go raibh suaimhneas aige óna naimhde go léir ina thimpeall, ²dúirt an rí leis an bhfáidh Nátán: “Féach, táimse ag cur fúm i dteach céadrais, ach áirc Dé i mboth!” ³Dúirt Nátán leis an rí: “Imigh agus déan an uile ní is áil le do chroí, óir tá an Tiarna leat.”

⁴An oíche cheannann chéanna tháinig briathar an Tiarna go Nátán: ⁵“Imigh leat agus abair le mo sheirbhíseach Dáiví: ‘Seo mar a labhraíonn an Tiarna: An amhlaidh gur mian leat teach a thógáil dom ina ndéanfaidh mé cónaí?’ ⁶Níor fhan mé i dteach riamh ón lá a thug mé clann Iosrael amach as an Éigipt go dtí an lá inniu, ach chaith mé saol an tseachránaí agus mé i mo chónaí i mboth. ⁷Le linn mo chuid taistil go léir le pobal uile Iosrael, an ndúirt mé le haon duine de bhreithiúna Iosrael a bhí ceaptha agam mar thréadaithe ar Iosrael mo phobal: “Cén fáth nár thóg tú teach céadrais dom?”’” ⁸Seo an rud is gá duit a rá le mo sheirbhíseach Dáiví: ‘Deir Tiarna na Slua an méid seo: Thóg mé ón talamh féaraigh thú agus ó aoireacht na gcaorach chun go mbeifeá i do thaoiseach ar Iosrael, mo phobal. ⁹Gach slógadh dá ndearna tú, bhí mé in éineacht leat; rinne mé do naimhde go léir a threascairt romhat. An té is mó ar talamh, ní mó a chlú ná an clú a thabharfaidh mé duitse. ¹⁰Cuirfidh mé áit ar fáil do mo phobal Iosrael. Suífidh mé ansin iad agus déanfaidh siad cónaí san áit sin agus ní chuirfear isteach orthu arís; ní bheidh cos ar bolg á imirt ag na lucht foréigin orthu, mar a bhíodh ¹¹an uair úd a cheap mé breithiúna ar mo phobal Iosrael; tabharfaidh mé faoiseamh duit ó do naimhde go léir. Fógraíonn an Tiarna duit go ndéanfaidh an Tiarna teaghlach díot. ¹²Agus nuair a bheidh deireadh le do

ré, agus go n-adhlacfar le do shinsir thú, cumhdóidh mé do shliocht i do dhiaidh, síol do choirp, agus daingneoidh mé a fhlaithreas. ¹³(Eisean a thógfaidh teach do m'ainmse, agus daingneoidh mé a chathaoir ríoga go deo.) ¹⁴Beidh mé i m'athair aige, agus eisean ina mhac agamsa; má dhéanann sé olc, tabharfaidh mé an tslat dó mar phionós, faoi mar dhéanann daoine, agus buillí mar a thugann an cine daonna. ¹⁵Ach ní tharraingeoidh mé mo ghnaoi uaidh, mar a rinne mé le Sól an té a chuir mé as romhat. ¹⁶Seasfaidh do theaghlach agus do fhlaithreas i gcónaí go daingean romham agus daingneofar do ríchathaoir go deo.”

¹⁷D'inis Nátán na briathra sin go léir agus an foilsíú sin ar fad do Dháiví.

Urnaí Dháiví

¹⁸Chuaigh Dáiví rí isteach, shuigh os comhair an Tiarna agus dúirt: “Cé hé mise, a Thiarna Dia, agus cad é mo theaghlach, gur threoraigh tú an fad seo mé? ¹⁹Ach ní leor leat an fad seo, a Thiarna Dia, agus déanann tú do ghealltanais a shíneadh amach chuig teaghlach do shearbhónta san am atá i bhfad romhainn (agus seo é teagasc na ndaoine, a Thiarna Dia). ²⁰Cad eile is féidir le do shearbhónta Dáiví a rá leat, nuair a rinne tú féin do shearbhónta a roghnú, a Thiarna Dia? ²¹Ar son do shearbhónta, [an madra seo leat,] rinne tú rud chomh mór sin nuair a d'fhoilsigh tú é seo do do shearbhónta. ²²Uime sin is mór é thú, a Thiarna Dia; níl aon neach mar thú, níl aon Dia ann ach tú amháin, mar a chuala ár gcluasa féin. ²³An bhfuil cine eile ar talamh mar do phobal féin, Iosrael, le Dia a chuaigh á bhfuascailt agus ag déanamh pobail leis féin díobh, ag móradh a ainm agus ag déanamh

nithe éachtacha scanrúla ar a son, ag díbirt ciníocha agus déithe roimh a phobal? ²⁴De do phobal Iosrael rinne tú do phobal daingean féin go deo, agus is tusa, a Thiarna, atá ina Dhia acu feasta. ²⁵Anois, a Thiarna Dia, coinnigh i gcónaí an gealltanais a thug tú do do shearbhónta agus dá theaghlach, agus déan mar a dúirt tú. ²⁶Beidh d’ainm in ardchéim go deo agus déarfaidh daoine: ‘Tá Tiarna na Slua ina Dhia ar Iosrael.’ Déanfar teaghlach do shearbhónta Dáiví daingean i do láthair, ²⁷ós tusa, Tiarna na Slua, Dia Iosrael, a d’fhoilsigh seo do do shearbhónta á rá: ‘Tógfaidh mé teaghlach duit’; dá bhrí sin tá sé de mhisneach ag do sheirbhíseach an phaidir seo a chur suas chugat. ²⁸Sea, a Thiarna Dia, is tusa Dia go deimhin, is fíor iad do bhriathra agus thug tú an gealltanais breá seo do do shearbhónta. ²⁹Deonaigh, mar sin, teaghlach do shearbhónta a bheannú, ionas go mairfidh sé go deo i do láthair, óir is tusa a labhair, a Thiarna Dia, agus le do bheannachta beidh teaghlach do shearbhónta beannaithe go deo.”

Cogaí

8Ina dhiaidh sin bhris Dáiví ar na Filistínigh agus chloígh iad, agus bhain sé [smacht ar an bpríomhchathair] de na Filistínigh. ²Bhris sé freisin ar na Móábaigh agus chuir d’iallach orthu luí ar an talamh agus thomhais sé iad le téad; thomhais sé fad dhá théad le cur chun báis, agus téad iomlán eile le hanacal. Thug na Móábaigh géillsine do Dháiví agus d’íoc cáin leis. ³Chloígh Dáiví Hadad Eizir mac Rachob rí Zóbá agus é ar an mbealach ag iarraidh a chumhacht a leathnú thar an Abhainn. ⁴Ghabh Dáiví míle seacht gcéad carbadóir agus fiche míle troitheach; ghearr Dáiví speireacha seisreacha na

gcarbad, ach céad díobh. ⁵Tháinig Aramaeigh ón Damaisc i gcabhair ar Hadad Eizir rí Zóbá, ach mharaigh Dáiví dhá mhíle agus fiche de na hAramaeigh. ⁶Chuir Dáiví lucht ceannais i bhfeighil Aram na Damaisce agus ghéill na hAramaeigh go léir do Dháiví agus d'íocadar cáin le Dáiví. Thug an Tiarna an bua do Dháiví cibé áit a dtéadh sé. ⁷Thóg Dáiví na sciatha óir a bhíodh á n-iompar ag cosantóirí Hadad Eizir agus thug leis iad go Iarúsailéim. ⁸Thug Dáiví rí dlús mór cré-umha ó Bheatach agus Baerotaí, bailte le Hadad Eizir.

⁹Nuair a chuala Toí rí Hamát gur bhris Dáiví ar arm Hadad Eizir go léir, ¹⁰chuir sé a mhac Iórám go dtí Dáiví rí chun beannú dó agus comhghairdeas a dhéanamh leis mar gur throid sé le Hadad Eizir agus gur bhuaigh sé air; ba namhaid é Hadad Eizir do Thoí. Thug Iórám leis gréithe óir agus airgid agus cré-umha. ¹¹Rinne Dáiví rí iad seo go léir a choisreacan don Tiarna mar a bhí déanta aige leis an airgead agus leis an ór a bhí faighte aige ó na náisiúin go léir a bhí curtha faoi chois aige – ¹²Eadóm, Móáb, na hAmónigh, na Filistínigh, Amáiléc – agus ó Hadad Eizir mac Rachob, rí Zóbá.

¹³Bhain Dáiví cáil amach dó féin ar an gcuma sin. Ar fhilleadh dó, chloígh sé na hEadómaigh, ocht míle déag díobh, i nGleann an tSalainn. ¹⁴Chuir sé lucht ceannais i bhfeighil Eadóm (chuir sé lucht ceannais i bhfeighil Eadóm ar fad). Tháinig na hEadómaigh go léir faoi smacht Dháiví. Thug an Tiarna an bua do Dháiví cibé áit a ndeachaigh sé.

¹⁵Bhí Dáiví i réim os cionn Iosrael ar fad. Bhí Dáiví ag riar dlí agus cirt ar a phobal go léir. ¹⁶Bhí Ióáb mac Zarúa i gceannas an airm agus Iahóiseáfat mac Aichíliúd ina sheanchaí. ¹⁷Bhí Zádóc mac Aichítiúb agus Aichímeilic mac Aibíátár ina sagairt; bhí

Saráiá ina rúnaí. ¹⁸Bhí Banáíá mac Iahóideá i gceannas na gCeiríteach agus na bPeiléiteach. Bhí clann mhac Dháiví ina sagairt.

Meirí Bál

9D'fhiafraigh Dáiví: “An bhfuil aon duine fágtha de theaghlach Shóil i dtreo gurbh fhéidir dom bheith cineálta leis ar son Iónátán?” ²Bhí searbhónta de theaghlach Shóil, darbh ainm Zíbeá, agus ghlaodar air chuig Dáiví: “An tú Zíbeá?” arsan rí leis. “Faoi do réir,” ar sé. ³Dúirt an rí: “Nach bhfuil duine éigin de theaghlach Shóil fágtha le go dtaispeánfainn cineáltas Dé dó?” D'fhreagair Zíbeá an rí: “Tá mac le Iónátán, duine a bhfuil cosa bacacha faoi.” ⁴Dúirt an rí leis: “Cá bhfuil sé?” Dúirt Zíbeá leis an rí: “Tá cónaí air i dteach Mhácaír mac Aimíeil i Ló Dabár.” ⁵Chuir Dáiví rí fios air agus thug é ó theach Mhácaír mhic Aimíeil i Ló Dabár.

⁶Ar theacht i láthair Dháiví dó, chaith Meirí Bál mac Iónátán mhic Shóil é féin ar a bhéal agus thug ómós dó. “Meirí Bál!” arsa Dáiví. “Táim faoi do réir,” ar sé. ⁷Dúirt Dáiví leis: “Ná bíodh eagla ort; taispeánfaidh mise cineáltas duit ar son d'athar Iónátán agus déanfaidh mé fearann uile d'athar, Sól, a thabhairt ar ais duit agus íosfaidh tú i gcónaí ag mo bhord.” ⁸Thug Meirí Bál ómós dó: “Céard é do shearbhónta,” ar sé, “a rá go mbeadh do ghnaoi ar mhadra marbh mar mise.”

⁹Ghlaoigh an rí ansin ar Zíbeá, searbhónta Shóil, agus dúirt leis: “Thug mé do mhac do mháistir gach ar bhain le Sól agus lena theaghlach go léir. ¹⁰Ní foláir duitse an talamh a shaothrú dó, thú féin agus do chlann mhac agus do dhaoráin; ní foláir duitse an fómhar

a bhaint chun bia a sholáthar do chlann do mháistir. Ach Meirí Bál, mac do mháistir, beidh a bhéilí i gcónaí aige ag bord liom féin.” Bhí cúigear mac déag ag Zíbeá agus fiche daorán. ¹¹Dúirt Zíbeá leis an rí: “Déanfaidh do shearbhónta gach ar ordaigh mo thiarna an rí dá shearbhónta.” Bhíodh Meirí Bál dá bhrí sin ag suí chun boird le Dáiví, mar dhuine de chlann mhac an rí. ¹²Bhí mac óg ag Meirí Bál darbh ainm Míceá. Rinne searbhóntaí do Mheirí Bál de gach duine a raibh cónaí air i dteach Zíbeá. ¹³Bhí cónaí ar Mheirí Bál i Iarúsailéim mar shuíodh sé i gcónaí ag bord an rí. Bhí dhá chois bhacacha faoi.

Cogadh le hAmónaigh

10Fuair rí na nAmónach bás ina dhiaidh sin, agus tháinig Hánún a mhac i gcoróin ina dhiaidh. ²Dúirt Dáiví leis féin: “Beidh mé chomh dílis céanna do Hánún mac Nácháis agus a bhí a athair domsa.” Chuir Dáiví a sheirbhísigh chuige le teachtaireacht chomhbhróin faoi bhás a athar. Ach nuair a ghabh seirbhísigh Dháiví isteach i dtír na nAmónach, ³dúirt na taoisigh Amónacha le Hánún a máistir: “An dóigh leat gur d’fhonn onóir a thabhairt do d’athair atá teachtairí comhbhróin á gcur ag Dáiví chugat? A mhalairt, nach bhfuil a sheirbhísigh curtha ag Dáiví chugat chun an chathair a bhrath, a spíonadh agus a scrios?” ⁴Ghabh Hánún seirbhísigh Dháiví dá bhrí sin, bhearr an fhéasóg de gach duine díobh, ghearr a gcuid éadaigh díobh leath slí suas chun a más, agus chuir chun siúil iad. ⁵Nuair a insíodh an scéal do Dháiví, chuir sé teachtaire ina gcoinne, mar go

raibh náire shaolta ar na fir. “Fanaigí in Ireachó,” arsan rí, “go bhfása bhur bhféasóg aris, agus tagaigí ar ais ansin.”

⁶Nuair a chonaic na hAmónaigh go raibh an ghráin tagtha ar Dháiví leo, chuireadar teachtairí le hAramaieigh Bhéit Rachob agus Aramaieigh Zóbá, fiche míle troitheach, a fhostú; agus rí Mhácá le míle fear, agus muintir Thób, dhá mhíle dhéag fear. ⁷Nuair a chuala Dáiví é sin sheol sé amach Ióáb leis na saighdiúirí singile agus leis na curaidh.

⁸Mháirseáil na hAmónaigh amach agus chuadar in eagar catha ag béal an gheata, ach d’fhan Aramaieigh Zóbá agus Rachob, muintir Thób agus Mhácá, leo féin sa mhachaire.

⁹Nuair a chonaic Ióáb go raibh an cath le cur ar a bhéala agus ar a chúla, thogh sé cuid de rogha na nIosraelach agus chóirigh iad in aghaidh na nAramaech. ¹⁰Chuir sé an chuid eile den arm faoi cheannas a dhearthár Aibísí, agus chóirigh iad in aghaidh na nAmónach.

¹¹Má bhíonn na hAramaieigh róthréan domsa, cabhraighse liom,” ar sé, “ach má bhíonn na hAmónaigh rothréan duitse, rachaidh mé i gcabhair ortsa. ¹²Bíodh misneach agat agus seas an fód ar son ár bpobail agus cathracha ár nDé. Go ndéana an Tiarna mar is rogha leis.” ¹³Chuaigh Ióáb agus an mhuintir a bhí in éineacht leis i ngleic leis na hAramaieigh ach theitheadarsan uaidh. ¹⁴Nuair a chonaic na hAmónaigh gur theith na hAramaieigh theitheadar féin mar an gcéanna ó Aibísí agus isteach leo sa chathair. D’fhill Ióáb ansin ón gcogadh in aghaidh na nAmónach agus tháinig ar ais go Iarúsailéim.

¹⁵Ar fheiceáil do na hAramaieigh gur bhris Iosrael orthu, chruinníodar go léir le chéile. ¹⁶Chuir Hadad Eizir teachtairí go dtí na hAramaieigh a bhí taobh thall den Abhainn agus bhailigh chuige iad. Tháingadar go Haelám agus Seobác ceann feadhna arm Hadad Eizir a dtreorú. ¹⁷Nuair a d’insíodar é sin do Dháiví, chruinnigh sé Iosrael go léir le chéile, agus

ghabh thar an Iordáin agus tháinig go Haelám. Chuir na hAramaeigh cóiriú catha orthu féin in aghaidh Dháiví agus chuaigh i ngleic leis. ¹⁸Theith na hAramaeigh ó Iosrael, agus mharaigh Dáiví seacht gcéad dá bhfoirne carbaid agus daichead míle marcach; threascair sé Seobác a gceann feadhna freisin agus fuair sé bás ar an toirt. ¹⁹Nuair a chonaic na ríthe go léir a thug géillsine do Hadad Eizir go raibh buaite orthu ag Iosrael, rinneadar síocháin le hIosrael, agus ghéilleadar dóibh. B' eagal leis na hAramaeigh cabhrú leis na hAmónaigh a thuilleadh.

Peaca Dháiví

1 Ar theacht na bliana úire, an t-am is gnách le ríthe dul ag cogaíocht, chuir Dáiví Ióáb amach agus a sheirbhísigh féin agus pobal Iosrael ar fad in éineacht leis. Rinne siad ár ar na hAmónaigh agus chuir siad Rábá faoi léigear. Ach d'fhan Dáiví in Iarúsailéim. ²Ardtráthnóna agus Dáiví ag spaisteoireacht ar dhíon an pháláis tar éis éirí óna leaba dó, tharla go bhfaca sé ón díon bean a bhí á folcadh féin. Bhí an bhean an-dathúil. ³Chuir Dáiví tuairisc na mná seo agus dúradh leis: “Ar ndóigh sin í Baitseaba, iníon Eilíam, bean Úiríá an Hiteach.” ⁴Ansin sheol Dáiví teachtairí amach lena tabhairt chuige. Tháinig sí chuige agus luigh sé léi; bhí a fuil mhíosta tagtha agus í direach tar éis í féin a ghlanadh. D'imigh sí abhaile arís ansin. ⁵Ghabh an bhean gin agus chuir sí scéala chuig Dáiví: “Tá mé ag iompar clainne.”

⁶Ansin chuir Dáiví teachtaireacht ag triall ar Ióáb. “Seol Úiríá an Hiteach chugam.” Sheol Ióáb Úiríá chuig Dáiví láithreach. ⁷Nuair a tháinig Úiríá ina láthair chuir Dáiví

tuairisc Ióáb agus an airm agus chúrsaí an chogaidh air. ⁸ Ansin dúirt Dáiví le hÚiríá: “Gabh síos chun do thí agus bíodh spraoi agat.” D’fhág Úiríá an pálás agus cuireadh bronntanas ón rí ina dhiaidh. ⁹ Ach chodail Úiríá lasmuigh de dhoras an phálais le garda cosanta a mháistir; ní dheachaigh sé síos chun a thí féin. ¹⁰ Tugadh an scéala seo chuig Dáiví: “Ní dheachaigh Úiríá síos chun a thí féin,” a dúirt siad leis. Chuir Dáiví ceist ar Úiríá: “Nach bhfuil aistear fada curtha díot agat? Cén fáth nach ndeachaigh tú síos chun do thí?” ¹¹ Dúirt Úiríá le Dáiví: “Nach bhfuil an áirc agus Iosrael agus Iúdá ina gcónaí i mbothanna? Agus tá mo thiarna Ióáb agus seirbhísigh mo thiarna ag cur fúthu sa mhachaire; an bhfuilimse le dul go dtí mo theach, más ea, le bia agus deoch a chaitheamh agus le luí le mo bhean? Dar do bheo féin agus dar d’anam beo, ní dhéanfaidh mé a leithéid.” ¹² Dúirt Dáiví ansin le hÚiríá: “Fan anseo inniu chomh maith, agus amárach ligfidh mé chun siúil thú.” D’fhan Úiríá in Iarúsailéim dá bhrí sin, an lá sin, agus lá arna mhárach. ¹³ Lá arna mhárach thug Dáiví cuireadh do bheith ag ithe agus ag ól ina chuideachta agus chuir sé ar meisce é. Nuair a tháinig an tráthnóna chuaigh Úiríá amach agus luigh sé ar a thocht in éineacht le garda cosanta a mháistir; ach ní dheachaigh sé síos chun a thí féin.

¹⁴ An mhaidin ina dhiaidh sin scríobh Dáiví litir chuig Ióáb agus sheol sé le hÚiríá í. Is é a scríobh sa litir: ¹⁵ “Cuir Úiríá i bhfíorthosach an chruachatha, agus ansin tarraingigí féin siar ar a chúl, ionas go ndéanfar é a threascairt agus a mharú.” ¹⁶ Bhí an chathair faoi léigear ag Ióáb, agus chuir sé Úiríá in ionad arbh eol do na fir throda a bheith go fíochmhar. ¹⁷ Thug muintir na cathrach rúid amach agus rinne ionsaí ar Ióáb; maraíodh

cuid den arm agus cuid de sheirbhísigh Dháiví ina measc; agus maraíodh Úiríá an Hiteach i gcuideachta na cuideachta.

¹⁸Chuir Ióáb tuairisc iomlán ar an gcath go dtí Dáiví. ¹⁹Thug sé an treoir seo don teachtaire: “Nuair a bheidh scéal an chatha ar fad inste agat don rí, ²⁰má thagann fearg ar an rí, agus go ndeir sé leat: ‘Cén fáth a ndeachaigh sibh chomh cóngarach don chathair ag cur an chatha? Nach raibh a fhios agaibh go gcaithfidís libh ó na ballaí?’ ²¹Cé mharaigh Aibímeilic mac Iarubál? Nach ann a chaith bean bró mhuilinn anuas air ó na ballaí agus a mharaigh é i dTéibéiz? Cén fáth a ndeachaigh sibh chomh cóngarach do na ballaí?’ abairse ansin: ‘Tá do shearbhónta Úiríá an Hiteach marbh chomh maith.’”

²²D’imigh an teachtaire leis, agus ar theacht dó, d’inis sé do Dháiví gach a raibh ordaithe ag Ióáb dó a rá. ²³Dúirt an teachtaire le Dáiví: “Fuair a gcuid fear buntáiste orainn agus tháingadar amach inár gcoinne ar an bpáirc, ach thiomáineamar ar gcúl iad go dtí béal an gheata. ²⁴Ach ansin chrom na saighdiúirí ar chaitheamh le do sheirbhísigh ó na ballaí; cailleadh cuid de sheirbhísigh an rí, agus tá do shearbhónta Úiríá an Hiteach marbh freisin.” ²⁵Dúirt Dáiví leis an teachtaire: “Abair é seo le Ióáb: ‘Ná cuireadh an gnó seo buairt ar do chroí, óir slogann an claíomh fear uair, agus fear eile uair eile. Tabhair ruathar níos treise faoin gcathair agus scrios í.’ Tabhair misneach mar sin dó.” ²⁶Nuair a chuala bean Úiríá go raibh Úiríá a fear tar éis bháis, chaoin sí a fear. ²⁷Nuair a bhí an caoineadh thart chuir Dáiví fios uirthi chun í a thabhairt chun a thí; bhí sí mar bhean aige, agus rug mac dó. Ach níor thaitin a raibh déanta ag Dáiví leis an Tiarna.

Aithrí Dháiví

12 Chuir an Tiarna Nátán fáidh chuig Dáiví. Tháinig sé chuige agus is é a dúirt sé:

“Bhí beirt fhear san aon bhaile amháin,
fear saibhir agus fear bocht.

² Bhí tréada agus táinte ag an bhfear saibhir, flúirse díobh.

³ Ní raibh ag an bhfear bocht ach uan baineann,
aon cheann beag amháin a cheannaigh sé.

Bheathaigh sé í agus d’fhás sí suas leis féin agus lena chlann,
ag ithe a chuid aráin, ag ól as a chupán,
ag codladh ar a bhrollach; ba chuma nó a iníon féin leis í.

⁴ Nuair a tháinig taistealaí ag lorg lóistín,
níorbh áil leis an bhfear saibhir
an strainséir a bhí tagtha chuige a chothú
as a thréada agus as a tháinte féin,
ach ina ionad sin rug sé ar uan an bhochtáin
agus d’ullmhaigh é mar bhéile dá chuirteoir.”

⁵ Tháinig taom feirge ar Dháiví in aghaidh an fhir: “Dar an Tiarna beo,” ar seisean le Nátán, “tá an bás tuillte ag an bhfear a rinne é sin.” ⁶ Caithfidh sé an t-uan a aisíoc faoi cheathair, as ucht a leithéid a dhéanamh agus sin gan trua gan taise.”

⁷ Ansin dúirt Nátán le Dáiví: “is tusa an fear. Seo mar a deir an Tiarna Dia Iosrael: ‘D’ungaigh mé thú i do rí ar Iosrael, agus d’fhuascail mé thú as lámh Shóil. ⁸ Thug mé teach do mháistir duit agus mná do mháistir i d’ucht duit; thug mé teaghlach Iosrael duit agus teaghlach Iúdá, agus dá mba nár leor sin, thabharfainn oiread eile duit. ⁹ Cad ab áil leat ag maslú bhriathar an Tiarna, agus ag déanamh an ní is gráin leis? Threascair tú Úiríá an Hiteach leis an gclaíomh agus thóg tú a bhean chugat mar chéile agus chuir tú chun báis é le claíomh na nAmónach. ¹⁰ Ar an ábhar sin ní bheidh an claíomh go brách i bhfad ó do theaghlach, ó léirigh tú go bhfuil drochmheas agat ormsa agus ó ghlac tú bean chéile Úiríá an Hiteach mar bhean chéile agat féin.’

¹¹ “Seo mar a deir an Tiarna: ‘Déanfaidh mé d’aimhleas a chothú as do theaghlach féin. Os comhair do chuid súl féin tógfaidh mé do mhná céile agus tabharfaidh mé do do chomharsa iad, agus luífidh sé le do mhná céile faoi aghaidh na gréine seo.

¹² Ghníomhaigh tusa faoi rún; gníomhóidh mise os comhair Iosrael ar fad agus faoi sholas na gréine.’”

¹³ Dúirt Dáiví le Nátán: “Pheacaigh mé in aghaidh an Tiarna.” Ansin dúirt Nátán le Dáiví: “Chomh fada agus a bhaineann leis an Tiarna, tugann sé maithiúnas duit i do pheaca; ní chuirfear chun báis thú. ¹⁴ Ach ó thug tú barr masla don Tiarna tríd an ngníomh seo, gheobhaidh an leanbh a ghin tú bás.” ¹⁵ Ansin chuaigh Nátán abhaile.

Breith Sholaimh

Leag an Tiarna a lámh ar an leanbh a rug bean chéile Úiríá do Dháiví agus tháinig tinneas trom air. ¹⁶ Rinne Dáiví achainí chun Dé ar son an linbh; rinne sé troscadh dian;

chuaigh sé isteach abhaile agus chaith an oíche ar an talamh lom. ¹⁷Tháinig oifigigh a theaghlach agus sheas siad thart timpeall air; d'iarradar air éirí ón talamh, ach dhiúltaigh sé agus ní ghlacfadh sé bia ar bith leo. ¹⁸Ar an seachtú lá, fuair an leanbh bás. Bhí eagla ar fheidhmeannaigh Dháiví a insint dó go raibh an leanbh marbh. “Fad a bhí an leanbh beo,” ar siad, “bhímis ag áiteamh leis, ach ní éistfeadh sé linn. Conas, más ea, a d'fhéadfaimis a rá leis go bhfuil an leanbh marbh? B'fhéidir go ndéanfadh sé díobháil éigin dó féin.” ¹⁹Ach thug Dáiví faoi deara go raibh a fheidhmeannaigh ag cogarnaíl le chéile agus thuig sé go raibh an leanbh marbh. “An bhfuil an leanbh marbh?” arsa Dáiví leis na feidhmeannaigh. D'fhreagair siad: “Tá. Tá sé marbh.”

²⁰D'éirigh Dáiví ón urlár, nigh agus d'ungaigh é féin, agus chuir malairt éadaigh air féin. Ansin chuaigh sé isteach i dteach an Tiarna agus rinne adhradh. Ar fhilleadh chun a thí dó, d'iarr sé bia, leagadh os a chomhair é agus chaith sé é. ²¹Dúirt a fheidhmeannaigh leis: “Cad ina thaobh go bhfuil seo á dhéanamh agat? Fad a mhair do leanbh, bhí tú ag troscadh agus ag caoineadh, ach nuair a fuair an leanbh bás, d'éirigh tú agus chaith tú bia.” ²²“Fad a mhair an leanbh,” d'fhreagair sé, “rinne mé troscadh agus caoineadh mar go raibh mé á rá liom féin: ‘Cá bhfios nach mbeadh trua ag an Tiarna dom agus go mairfeadh mo leanbh.’” ²³Ach anois, ó tá sé marbh, cén fáth a ndéanfainn troscadh? An féidir liom é a thabhairt ar ais arís? Rachaidh mise chuige, ach ní féidir dósan teacht ar ais chugamsa.”

²⁴Chrom Dáiví ar shólás a thabhairt dá bhean Baitseaba, agus chuaigh isteach chuici agus luigh léi. Ghabh sí gin, agus rug sí mac ar ar thug sí Solamh. Bhí grá ag an Tiarna

dó, ²⁵ agus d’inis sé é sin trí bhéal Nátán fáidh. Thug sé dá bhrí sin Muirínín an Tiarna air de bharr an Tiarna.

Gabháil Rabá

²⁶ Chuir Ióáb cath ar Rabá na nAmónach agus ghabh sé [daingean an uisce]. ²⁷ Ansin chuir Ióáb teachtairí go Dáiví agus dúirt: “Rinne mé ruathar ar Rabá agus ghabh mé daingean an uisce. ²⁸ Cruinnigh an chuid eile den arm, más ea, suigh do champa i gcoinne na cathrach, agus tóg í d’fhonn nach ngabhfainnse an chathair agus m’ainm féin a thabhairt uirthi.” ²⁹ Chruinnigh Dáiví an pobal go léir le chéile agus chuaigh go Rabá, agus throid ina coinne agus ghabh í. ³⁰ Ansin bhain sé an choróin de cheann a rí; bhí tallann óir de mheáchan inti; bhí cloch luachmhar suite inti agus cuireadh ar cheann Dháiví í. Thug sé leis creach mhór amach as an gcathair. ³¹ Thug sé leis lucht na cathrach agus chuir sé ag obair iad le sábhá, le piocóidí agus tuanna iarainn, agus bhain sé feidhm astu ag déanamh brící.

Thug sé an cor céanna ar chathracha uile na nAmónach. Ansin d’fhill Dáiví agus an t-arm ar fad go Iarúsailéim.

Éigníonn Amnón Támár

13 Mar seo a bhí ina dhiaidh sin. Bhí deirfiúr álainn ag Aibseálóm mac Dháiví darbh ainm Támár. Thit Amnón mac Dháiví i ngrá léi. ² Bhí Amnón chomh cráite faoina

dheirfiúr Támár gur éirigh sé tinn; ba mhaighdean í agus shíl Amnón nárbh fhéidir dó aon ní a dhéanamh léi. ³Ach bhí cara ag Amnón, darbh ainm Iónádáb, mac Shimeá, deartháir Dháiví. Fear an-chliste a ba ea Iónádáb. ⁴“A mhic an rí,” ar sé leis, “cén fáth a mbíonn tú caite maidin i ndiaidh na maidine? Nach n-inseoidh tú dom?” Dúirt Amnón leis: “Táim i ngrá le Támár, deirfiúr Aibseálóm, mo dheartháir.” ⁵Dúirt Iónádáb leis: “Luigh síos ar do leaba agus lig ort go bhfuil tú tinn. Nuair a thiofadh d’athair ar cuairt chugat abair: “Tagadh mo dheirfiúr Támár agus tugadh sí rud éigin le hithe dom, déanadh sí an bia a ullmhú os comhair mo shúl le go bhfeicfinn é, agus go n-íosfainn é as a láimh.”” ⁶Luigh Amnón síos dá bhrí sin agus lig sé air a bheith tinn. Nuair a tháinig an rí ar a thuairisc, dúirt Amnón leis an rí: “Tagadh mo dheirfiúr Támár agus déanadh sí cáca nó dhó os mo chomhair le go n-íosfainn as a láimh.” ⁷Chuir Dáiví teachtaireacht go Támár: “Téigh go teach do dhearthár Amnón, agus ullmhaigh bia dó.” ⁸Chuaigh Támár dá bhrí sin go teach a dearthár Amnón, mar a raibh sé ina luí. Fuair sí taos, d’fhuin é, agus rinne cácaí os comhair a shúl, agus bhruith sí na cácaí. ⁹Ansin thóg sí an t-oigheann, agus scaoil amach os a chomhair iad, ach dhiúltaigh sé greim a ithe. “Imíodh gach aon duine amach uaim,” arsa Amnón, agus d’imíodar. ¹⁰Ansin dúirt Amnón le Támár: “Tabhair an bia isteach sa seomra laistigh le go n-íosfainn as do láimh.” Rug Támár ar na cácaí a bhruith sí agus thug léi isteach iad go dtí a deartháir Amnón sa seomra laistigh. ¹¹Agus í ag tabhairt an bhia ina chónagar, rug sé greim uirthi agus dúirt léi: “Tair agus luigh liom, a shiúr.” ¹²“Stad, a bhráthair liom,” ar sí, “ná héignigh mé! Ní dhéantar a leithéid in Iosrael. Ná déan an choir ghránna sin. ¹³Cá rachainn ag iompar m’aithise? Agus maidir leat féin, bheifeá i d’óinmid gan náire in Iosrael. Imigh leat, impím ort, agus labhair leis an rí; ní

dhiúltóidh sé mé a thabhairt duit.”¹⁴ Ach ní éistfeadh sé léi; fuair sé an lámh in uachtar uirthi; d’éignigh sé í, agus luigh léi.

¹⁵Tháinig gráin mhór ag Amnón ansin di; an ghráin a bhí aige di, ba thréine í ná an grá a bhí aige roimhe sin di. Dúirt Amnón léi: “Bí i do shuí agus imigh leat.”¹⁶ “Ní dhéanfaidh mé, a dheartháir,” ar sí, “ba mhó de choir mé a chur chun siúil ná an ceann eile a rinne tú i m’aghaidh.” Ach ní thabharfadh sé cluas di.¹⁷ Ghlaoiigh sé ar an óglach a bhí ag freastal air: “Cuir an bhean seo amach as mo radharc uaim,” ar sé, “agus cuir an bolta ar an doras ina diaidh.”¹⁸ (Bhí fallaing le muinchillí fada á caitheamh aici, mar sin é a chaitheadh iníonacha an rí sa seansaol roimh phósadh dóibh.) Chuir an t-óglach amach í agus chuir an bolta ar an doras ina diaidh.¹⁹ Chuir Támár luaitheach ar a ceann, stróic sí an fhallaing fhada a bhí uirthi, agus d’imigh léi ag gol in ard a cinn ar an tslí di.

²⁰Dúirt a deartháir Aibseálóm léi: “An raibh do dheartháir Amnón ina luí leat? Socair anois, a dheirfiúr; sé do dheartháir é. Ná cuireadh sé seo buairt ar do chroí.” Ach d’fhan Támár go dubhach brónach i dteach a dearthár, Aibseálóm.²¹ Nuair a chuala Dáiví rí an scéal go léir, tháinig an-fhearg air; [ach ní raibh aon fhonn air díobháil a dhéanamh dá mhac Amnón mar go raibh cion aige air; ba é a chéadghin é].²² Ach ní raibh focal maith ná drochfhocal ag Aibseálóm le hAmnón; mar bhí an ghráin ag Aibseálóm ar Amnón mar gur éignigh sé a dheirfiúr Támár.

Maraíonn Aibseálóm Amnón agus Teitheann

²³Dhá bhliain ina dhiaidh sin, nuair a bhí a mheitheal bearrthóirí ag Aibseálóm ag Bál Házór atá láimh le hEafráim, thug Aibseálóm cuireadh do chlann mhac an rí go léir.

²⁴Tháinig Aibseálóm chuig an rí agus dúirt: “Tá an mheitheal bhearrtha ag do shearbhónta; an mbeadh an rí agus a fheidhmeannaigh sásta teacht le do shearbhónta?”

²⁵D’fhreagair an rí agus dúirt le hAibsealóm: “Ní dhéanfaimid, a mhic; níor chóir dúinn go léir teacht agus bheith inár n-ualach ort.” Cé go raibh Aibseálóm ag tathant air, ní rachadh sé ach chuir a bheannacht leis. ²⁶Lean Aibseálóm air: “Mura dtiocfaidh tusa, lig do mo dheartháir Amnón dul linn ar a laghad.” “Cén fáth,” arsa an rí leis, “a rachadh seisean leat?” ²⁷Ach lean Aibseálóm air ag tathant air go dtí gur lig sé d’Amnón agus do chlann mhac an rí go léir dul leis. D’ullmhaigh Aibseálóm fleá ríoga, ²⁸agus ansin thug sé ordú dá ghiollaí: “Cuirigí cluas oraibh féin! Nuair a bheidh Amnón súgach ón bhfíon, agus go ndéarfaidh mise: ‘Buailigí Amnón,’ maraigí ansin é. Ná bíodh eagla oraibh! Nár thug mé ordú daoibh? Bíodh misneach agaibh agus bígí calma!” ²⁹Thug giollaí Aibseálóm an íde a d’ordaigh Aibseálóm ar Amnón. Phreab clann mhac an rí go léir ina suí ansin agus léim ar a miúileanna agus theith leo.

³⁰Fad a bhíodar ar an mbóthar chuala Dáiví an ráfla: “Mharaigh Aibseálóm clann mhac an rí gan fear inste scéil a theacht slán.” ³¹D’éirigh an rí, stróic a chuid éadaigh, agus luigh ar an talamh. Stróic a raibh dá fheidhmeannaigh ag freastal air a gcuid éadaigh chomh maith. ³²Ach labhair Iónádáb mac Shimeá, deartháir Dháiví: “Ná síleadh mo thiarna,” ar sé, “gur mharaigh siad na fir óga go léir, clann mhac an rí. Níl marbh ach Amnón amháin, mar bhí an bhagairt sin le léamh ar aghaidh Aibseálóm ón lá a d’éignigh Amnón a dheirfiúr Támár. ³³Ná bíodh sé á thaibhreamh do mo thiarna an rí go bhfuil clann mhac an rí go léir marbh. Níl marbh ach Amnón amháin.” ³⁴Agus theith Aibseálóm.

D'ardaigh an fear faire a shúile agus chonaic díorma mór chuige le fána bhóthar Bhachúraim. [Tháinig sé lena rá leis an rí: “Chonaic mé fir chugainn le fána bhóthar Bhachúraim] ar thaobh an tsléibhe.”³⁵ Dúirt Iónádáb leis an rí: “Seo chugainn clann mhac an rí; tá críoch an scéil faoi mar a dúirt do shearbhónta.”³⁶ Ní raibh na focail ach as a bhéal nuair a tháinig clann mhac an rí agus rinneadar caoineadh agus olagón in ard a ngutha; ghoil an rí agus a fheidhmeannaigh go géar chomh maith.³⁷ Theith Aibseálóm, ámh, agus tháinig go Talmai, mac Aimíohúd, rí Ghisiúr, agus d’fhan sé ansiúd ar feadh trí bliana.³⁸ Bhí an rí ag caoineadh a mhic i gcaitheamh an ama sin go léir.

³⁹Ní raibh olc ina chroí ag an rí in aghaidh Aibseálóm a thuilleadh nuair a tháinig sé chuige féin tar éis bhás Amnón.

Filleann Aibseálóm

14 Thug Ióáb mac Zarúá faoi deara go raibh croí an rí ag caitheamh i ndiaidh Aibseálóm arís.² Chuir Ióáb fios go Teacóá dá bhrí sin ar bhean chliste, agus dúirt sé léi: “Lig ort a bheith ag caoineadh; cuir éadach caointe ort; ná cuir ola ort féin; agus iompair thú féin mar bhean a bheadh ag caoineadh an mhairbh le fada an lá;³ téigh go dtí an rí agus abair a leithéid seo leis,” agus chuir Ióáb a raibh le rá aici ina béal.

⁴Tháinig an bhean ó Theacóá chun an rí, agus chaith sí í féin ar a béal ina láthair, agus thug ómós dó, agus dúirt: “Fóir orm, a rí!”⁵ “Cad tá ort?” arsa an rí léi. “Mo chreach, is baintreach mé; tá mo chéile tar éis bháis.⁶ Bhí beirt mhac ag d’ionailt, agus d’éirigh eatarthu amuigh sa ghort gan fear a n-idirghabhála ann. Bhuail duine díobh an duine eile

agus mharaigh é.⁷ Anois tá an fine go léir éirithe i gcoinne d'ionailte: ‘Tabhair ar lámh an fear a mharaigh a dheartháir,’ a deir siad; ‘beidh a anam againn in éiric anam an té a mharaigh sé, agus millimid an t-oidhre chomh maith.’ Múchfaidh siad ar an gcuma sin cibé síol atá fágtha ar mo theallach agus ní fhágfaidh siad ainm ná sliocht ag m’fhear céile ar chlár na cruinne.”⁸ “Téigh abhaile,” arsa an rí ansin leis an mbean, “agus tabharfaidh mé féin orduithe i dtaobh do cháis.”⁹ Dúirt an bhean ó Theacóá leis an rí: “A thiarna rí! Go raibh an chiontacht ormsa agus ar mo mhuintir! Go raibh an rí agus a ríchathaoir gan locht!”¹⁰ “Tabhair chugam an fear a rinne bagairt ort,” a dúirt an rí, “agus ní leagfaidh sé lámh go deo arís ort.”¹¹ Dúirt sí ansin: “Glaodh an rí, lena thoil, ar ainm an Tiarna, a Dhia, d’fhonn nach ndéanfadh an díoltasaí fola a thuilleadh marú agus mo mhac a mhilleadh.” “Dar an Tiarna beo,” ar sé, “ní thitfidh ribe de ghruaig do mhic chun na talún.”

¹² Ansin dúirt an bhean: “Lig do d’ionailt rud éigin eile a rá le mo thiarna an rí.” “Lean ort,” ar sé.¹³ “Cén fáth más ea,” arsa an bhean, “a ndearna an rí comhcheilg in aghaidh phobal Dé agus gan an té a dhíbir sé a thabhairt ar ais abhaile – mar leis an mbreith seo déanann an rí é féin a dhaoradh.”¹⁴ Tá an bás i ndán dúinn go léir; is cuma sinn nó uisce a doirteadh ar an talamh nach féidir a bhailiú le chéile arís; ní mó ná sin a ardaíonn Dia duine ón mbás. Déanadh [an rí] mar sin seift ar son an té a díbríodh le nach bhfanfadh sé i bhfad i gcéin uaidh ar deoraíocht.¹⁵ Is é cúis faoinar tháinig mé le labhairt ar an ábhar seo le mo thiarna an rí, mar gur chuir daoine eagla orm, agus rith sé le d’ionailt: ‘Labhróidh mé leis an rí; b’fhéidir go ndéanfadh an rí mar a iarrfaidh a ionailt air.’¹⁶ Mar déanfaidh an rí rud orm agus déanfaidh sé a ionailt a fhuascailt ó lámha an té a ghearrfadh mise agus

mo mhac mar aon liom amach ó oidhreacht Dé. ¹⁷Go ndéana briathra mo thiarna an rí,’ a dúirt mé liom féin, ‘mé a chur chun suaimhnis. Mar tá mo thiarna an rí ar aon dul le haingeal Dé ag scagadh olc agus maith.’ Go raibh an Tiarna do Dhia leat!” ¹⁸Thug an rí freagra uirthi á rá: “Ná seachain aon cheist atáim a chur chugat, le do thoil.” “Cuireadh mo thiarna an rí a cheist chugam,” ar sí. ¹⁹“Nach bhfuil lámh Ióáb ar do chúl sa ghnó seo go léir?” d’fhiafraigh an rí. D’fhreagair an bhean agus dúirt: “Chomh cinnte agus atá tú i do bheatha, a thiarna liom agus a rí, níl dul as ar dheis nó ar chlé ó na nithe a dúirt mo thiarna an rí liom. Sea, is é d’óglach Ióáb a d’iarr é seo orm; chuir sé na focail seo go léir i mbéal d’ionailte. ²⁰D’fhonn athrú treo a chur ar do chúrsaí a rinne do shearbhónta Ióáb mar sin; ach tá eagna mar atá ag aingeal Dé ag mo thiarna; tá fios gach a dtarlaíonn ar talamh aige.”

²¹Dúirt an rí le Ióáb ansin: “Ceart go leor! Bíodh d’achainí agat! Imigh agus tabhair leat ar ais an t-ógánach Aibseálóm!” ²²Chaith Ióáb é féin ar a bhéal ar an talamh, thug ómós don rí, agus bheannaigh é. “A thiarna liom, agus a rí,” arsa Ióáb, “tá a fhios ag do shearbhónta anois go bhfuil fabhar faighte aige i do láthair, a thiarna rí, mar go ndearna an rí faoi mar a d’iarr a shearbhónta air.” ²³Chuir Ióáb chun bealaigh agus tháinig go Gisiúr agus thug Aibseálóm ar ais go Iarúsailéim. ²⁴Ach dúirt an rí: “Maireadh sé leis féin, ina theach féin; fanadh sé as mo radharc!” Chuir Aibseálóm faoi leis féin ina theach féin dá bhrí sin, agus níor tháinig sé i láthair an rí. ²⁵Ní raibh oiread agus duine in Iosrael le moladh de bharr a scéimhe an oiread le hAibseálóm; ní raibh máchail air ó mhullach a chinn go bonn a chois. ²⁶Nuair a bhearradh sé de a cheann gruaige – rud a dhéanadh sé ag deireadh gach bliana; bhearradh sé ansin é mar go mbíodh sé róthrom dó – mheádh sé

an ghruaig, dhá chéad seicil de thomhas an rí. ²⁷Rugadh triúr mac agus iníon d’Aibseálóm; Támár a b’ainm dá iníon agus ba sciabhach an bhean í.

²⁸Chaith Aibseálóm dhá bhliain in Iarúsailéim gan teacht i láthair an rí. ²⁹Ansin chuir Aibseálóm fios ar Ióáb lena thabhairt féin i láthair an rí, ach ní thiofadh Ióáb chuige. Chuir sé fios air an dara huair, ach ní thiofadh Ióáb chuige. ³⁰Dúirt sé lena ghiollaí dá bhrí sin: “Féach, tá gort Ióáb taobh le mo ghortsas, agus tá eorna aige ann. Imígí agus cuirígí trí thine é.” Chuir giollaí Aibseálóm gort Ióáb trí thine. ³¹D’éirigh Ióáb agus d’imigh leis go dtí a theach go hAibseálóm. “Cén fáth,” ar sé, “gur chuir do ghiollaí mo ghort trí thine?” ³²D’fhreagair Aibseálóm á rá le Ióáb: “Féach, chuir mé scéala chugat: ‘Tar anseo chugam d’fhonn go gcuirfidh mé thú go dtí an rí leis an teachtaireacht seo: Cén fáth ar tháinig mé ar ais ó Ghisiúr? B’fhearr dom a bheith ann fós! Lig dom anois dul isteach i láthair an rí; má táim ciontach, cuireadh sé chun báis mé.’” ³³Chuaigh Ióáb chuig an rí agus thug an teachtaireacht dó. Chuir seisean fios ar Aibseálóm agus tháinig sé go dtí an rí, chrom go talamh ina láthair agus chaith é féin ar a bhéal os a chomhair. Agus thug an rí póg d’Aibseálóm.

Ceilg agus Ceannairc Aibseálóm

15 Ina dhiaidh sin fuair Aibseálóm carbad agus eachra agus leathchéad fear le rith roimhe. ²D’éiríodh Aibseálóm go moch, agus sheasadh sé le taobh bhóthar an gheata. Aon uair a thagadh duine le cúis le cur faoi bhreith an rí, ghlaodh Aibseálóm air agus deireadh: “Cén chathair arb as duit?” D’fhreagraíodh seisean: “As a leithéid seo de

threibh in Iosrael do shearbhónta.”³ Deireadh Aibseálóm leis: “Tá d’éileamh ceart agus cóir, ach níl aon fhear ionaid ceaptha ag an rí le héisteacht leat.”⁴ Agus leanadh Aibseálóm air: “Uch nach gceapfaí mé i mo bhreitheamh sa tír! Ansin aon duine a mbeadh cúis nó caingean aige, d’fhéadfadh sé teacht chugamsa agus gheobhadh sé ceart uaim.”⁵ Nuair a thagadh duine chuige le hómós a thabhairt dó, shíneadh sé amach a lámh, bheireadh greim air agus phógadh é.⁶ Is mar sin a dhéanadh Aibseálóm leis na hIosraelaigh go léir a thagadh chuig an rí ag tagra a gcirt, agus mheall Aibseálóm croí fhir Iosrael ar an tslí sin.

⁷Tar éis ceithre bliana dúirt Aibseálóm leis an rí: “Lig dom dul go Heabron chun an mhóid a thug mé don Tiarna a chomhlíonadh; ⁸mar nuair a bhí mé i nGisiúr in Arám, thug do shearbhónta an mhóid seo: ‘Má thugann an Tiarna ar ais go Iarúsailéim mé,’ arsa mise, ‘tabharfaidh mé ómós don Tiarna i Heabron.’”⁹ Dúirt an rí leis: “Imigh faoi shíocháin!” agus d’imigh sé leis agus tháinig go Heabron.

¹⁰Chuir Aibseálóm teachtairí ar fud treibheanna Iosrael go léir á rá: “A luaithe a chloisfidh sibh glór an trumpa, abraigí: ‘Tá Aibseálóm ina rí i Heabron!’”¹¹ Chuaigh dhá chéad fear le hAibseálóm ó Iarúsailéim; bhí cuireadh acu, agus tháingadar gan urchóid ina gcroí ná eolas ar bith acu.¹² Chuir Aibseálóm fios ar Aichítifeil, an Gíolonach, comhairleoir Dháiví ó chathair Ghíolo [agus bhí sé ina theannta] agus é ag ofráil na n-íobairtí. Neartaigh an chomhcheilg agus chuaigh lucht tacaíochta Aibseálóm i neart.

Teitheann Dáiví

¹³Tháinig teachtaire chuig Dáiví agus dúirt leis: “Tá lé ag fir Iosrael le hAibseálóm anois.” ¹⁴Ar an ábhar sin dúirt Dáiví lena chuid oifigeach go léir a bhí in éineacht leis in Iarúsailéim: “As go brách linn; teithimis, nó ní éalóimid choíche ó Aibseálóm. Imígí le teann deabhaidh, ar eagla go mbéarfadh sé orainn le barr luais agus an bua a fháil orainn agus bás le faobhar a thabhairt ar mhuintir na cathrach.”

¹⁵D’fhreagair oifigigh an rí: “Féach, táimidne, do shearbhóntaí, réidh le déanamh de réir cibé ní a bheartóidh mo thiarna, an rí.” ¹⁶D’imigh an rí agus a theaghlach go léir ina dhiaidh agus d’fhág sé deichniúr leannán i bhfeighil an pháláis. ¹⁷D’imigh an rí de chois agus a mhuintir go léir ina dhiaidh agus stad siad ag an teach deiridh. ¹⁸Ghabh a oifigigh go léir thairis, agus ghabh na Ceiréitigh go léir, agus na Peiléitigh go léir, agus gach duine den sé chéad Giteach a lean é ó Ghat, ar aghaidh roimh an rí. ¹⁹Dúirt an rí le hIotaí an Giteach: “Cén fáth a bhfuil tusa ag teacht linne? Fill ar ais agus fan in éineacht leis an rí mar is coimhthíoch thú, agus deoraí ó do thír féin chomh maith. ²⁰Níor tháinig tú ach inné, agus an amhlaidh a thabharfainn ar guardal inniu thú inár dteannta, agus gan fhios agam féin cén treo? Fill ar ais, tabhair do mhuintir leat agus [go raibh an Tiarna] buanchineálta dílis leat.” ²¹D’fhreagair Iotaí an rí: “Dar an Tiarna beo, agus dar anam mo thiarna an rí, cibé áit ina mbeidh mo thiarna an rí, más beo, más marbh dó, is ann a bheidh do shearbhónta chomh maith.” ²²“Ar aghaidh leat tharainn, más ea,” arsa Dáiví le hIotaí. Ghabh Iotaí an Giteach ar aghaidh lena chuid fear go léir agus na miondaoine go léir a lean é. ²³Rinne an tuath go léir caoineadh agus olagón agus na daoine ag gabháil

thar bráid. Sheas an rí i nGleann Chidreon agus mháirseáil na daoine go léir thairis i dtreo an fhásaigh.

²⁴Bhí Zádóc ansiúd agus na Léivítigh go léir ag iompar áirc chonradh Dé. Leagadar áirc Dé ansiúd ar an talamh os comhair Aibíátár nó gur ghabh an pobal go léir thart amach as an gcathair. ²⁵Dúirt an rí ansin le Zádóc: “Tabhair áirc Dé ar ais isteach sa chathair. Má fhaighim fabhar i súile an Tiarna, tabharfaidh sé ar ais mé agus tabharfaidh sé radharc arís dom uirthi féin agus ar a háit lonnaithe. ²⁶Ach má deir sé: ‘Ní gean liom thú,’ seo mé agus déanadh sé liom mar is rogha leis.” ²⁷Dúirt an rí le Zádóc an sagart: “Féach, fillse agus Aibíátár ar ais faoi shíocháin chun na cathrach leis an mbeirt mhac agaibh, Aichímeáz do mhac féin agus Iónátán mac Aibíátár. ²⁸Fanfaidh mise i réitigh an fhásaigh go bhfaighidh mé gaoth an fhocail uaibhse.” ²⁹Thug Zádóc agus Aibíátár áirc Dé ar ais go Iarúsailéim agus d’fhanadar ann.

³⁰Ansin rinne Dáiví a bhealach suas ar Shliabh na nOlóg; bhí sé ag caoineadh ar a thriall, a cheann clúdaithe agus a chosa nocht. Agus na daoine go léir a bhí ina chuideachta, bhí a gceann clúdaithe acu agus thaistil siad suas agus iad ag caoineadh ar an mbealach. ³¹Fuair Dáiví scéala go raibh Aichítifeil i measc lucht comhcheilge Aibseálóm. Dúirt Dáiví: “A Thiarna, impím ort, déan baois de bheartais Aichítifeil.”

³²Nuair a shroich Dáiví mullach an tsléibhe mar a ndéantar Dia a adhradh, chonaic sé chuige Húisí an tAircíoch agus a chóta stróicthe agus cré ar a cheann. ³³Dúirt Dáiví leis: “Má théann tú ar aghaidh liom, beidh tú i d’ualach orm; ³⁴ach má fhilleann tú ar an gcathair agus a rá le hAibseálóm: ‘Beidh mé i mo shearbhónta agat, a rí; bhí mé tráth i mo shearbhónta ag d’athair, ach anois beidh mé i mo shearbhónta agatsa,’ beidh ar do

chumas beartas Aichítifeil a shárú dom. ³⁵Nach mbeidh na sagairt Zádóc agus Aibíátár ansiúd i do theannta? Aon scéal a gheobhaidh tú ón bpálás, inis é do Zádóc agus d’Aibíátár, na sagairt. ³⁶Agus féach, tá a mbeirt mhac, Aichímeáz mac Zádóc, agus Iónátán mac Aibíátár, in éineacht leo; seolfaidh sibh gach scéala a gheobhaidh sibh chugamsa lena gcabhairsean.” ³⁷D’fhill Húisí, cara Dháiví, ar ais chun na cathrach díreach agus Aibseálóm ag teacht isteach in Iarúsailéim.

Cabhair agus Doichead

16 Nuair a bhí Dáiví imithe tamall gairid thar mhullach an tsléibhe, tháinig Zíbeá, searbhónta Mheirí Bál, ina araicis le dhá asal, diallaití orthu agus ualach orthu de dhá chéad builín aráin, céad crobhaing rísíní, céad de thorthaí an tsamhraidh, agus seithe fíona. ²Dúirt an rí le Zíbeá: “Cá rachaidh tú leo sin?” D’fhreagair Zíbeá: “Do theaghlach an rí le marcaíocht orthu na hasail; do na saighdiúirí le hithe an t-arán agus na torthaí samhraidh; le hól ag an mhuintir a éireoidh lag san fhásach an fíon.” ³“Agus cá bhfuil mac do mháistir?” arsan rí. D’fhreagair Zíbeá an rí: “Féach, d’fhan sé in Iarúsailéim, mar a deir sé: ‘Tabharfaidh teaghlach Iosrael ríocht m’athar ar ais dom inniu.’” ⁴Ansin dúirt an rí le Zíbeá: “Is leat anois cuid Mheirí Bál go léir.” Dúirt Zíbeá: “Umhlaím duit. Gura fiú mé d’fhabhar a fháil i gcónaí, a thiarna mo rí!”

⁵Nuair a tháinig Dáiví a fhad le Bachúraim, amach le fear den sliocht céanna ónar shíolraigh clann Shóil. Simeí mac Ghéará ab ainm dó. Agus ag teacht dó bhí sé ag mallachtaigh leis ⁶agus ag caitheamh cloch le Dáiví rí agus lena chuid oifigeach go léir, cé

go raibh an t-arm ar fad agus na gaiscígh uile thart timpeall ar an rí, ar dheis agus ar chlé. ⁷Seo mar a bhí sé ag mallachtaigh: “Beir as, beir as, a fhir na fola, a chladhaire! ⁸Bhain an Tiarna díoltas asat i bhfuil theaghlach Shóil ar ghlac tú a fhlaithneas ort féin, agus tá an Tiarna tar éis an flaitheas céanna a thabhairt i láimh Aibseálóm do mhac. Seo chugat anois uair na cinniúna, a fhir na fola.” ⁹Dúirt Aibísí mac Zarúá leis an rí: “An bhfuilimid chun ligean don mhadra marbh seo bheith ag mallachtaigh ar mo thiarna, an rí? Lig dom dul anonn agus an ceann a bhaint de.” ¹⁰Ach d’fhreagair an rí: “Cá mbaineann sé liomsa agus libhse, a mhaca Zarúá. Má tá sé ag mallachtaigh mar go ndúirt an Tiarna leis: ‘Cuir mallacht ar Dháiví,’ ¹¹cén ceart atá ag aon duine a rá: ‘Cad chuige a ndearna tú seo?’” Dúirt Dáiví le hAibísí agus lena chuid oifigeach go léir: “Ar ndóigh tá mo mhac féin, síol mo choirp, ag iarraidh mé a mharú anois. Cá hionadh, mar sin, gur mó a bheadh an Biniáimineach seo á iarraidh? Lig do a bheith ag mallachtaigh leis, más é sin an rud a dúirt an Tiarna leis. ¹²B’fhéidir go mbreathnódh an Tiarna ar [m’anró] agus an mhaith a chur i mo threo in éiric a mhallachta inniu.” ¹³Chuir Dáiví agus a chuid fear chun bealaigh mar sin. Ach lean Simeí air ar feadh an tsléibhe ar a aghaidh anonn ag mallachtaigh ar an mbealach agus ag caitheamh cloch agus cré leis. ¹⁴Shroich an rí agus an mhuintir go léir a bhí in éineacht leis [an Iordáin] agus an-tuirse orthu, agus ligeadar a scíth ansiúd.

Aibseálóm in Iarúsailéim

¹⁵Tháinig Aibseálóm lena lucht leanúna go léir de chlann Iosrael isteach in Iarúsailéim; bhí Aichítifeil ina theannta. ¹⁶Nuair a tháinig Húisí an tAircíoch, cara Dháiví, i láthair

Aibseálóm, dúirt sé: “Fad ar shaol an rí! Fad ar shaol an rí!”¹⁷ Agus dúirt Aibseálóm le Húisí: “An mar sin atá ag do dhílseacht do do chara? Cén fáth nár imigh tú le do chara?”

¹⁸ Agus dúirt Húisí le hAibseálóm: “Ní mar sin atá. Ach an té a thogh an Tiarna agus an pobal seo agus muintir Iosrael go léir is aigesean a bheidh mise, agus is leis-sean a fhanfaidh mé.”¹⁹ Agus thairis sin, cé dó a ndéanfainn seirbhís? Cé eile ach dá mhac? Déanfaidh mé seirbhís duitse faoi mar a rinne mé do d’athair.”

²⁰ Agus dúirt Aibseálóm le hAichítifeil: “Déan do mhachnamh go maith; cad tá le déanamh againn?”²¹ Dúirt Aichítifeil le hAibseálóm: “Luigh leis na leannáin dá chuid a d’fhág d’athair i bhfeighil a thí; ansin beidh a fhios ag Iosrael go léir go mbeidh an ghráin ag d’athair ort, agus beidh breis misnigh ag do lucht tacaíochta go léir.”²² Shuíodar both dá bhrí sin d’Aibseálóm ar dhíon an tí agus ghabh Aibseálóm isteach chun leannáin a athar i bhfianaise Iosrael go léir.²³ Sna laethanta úd ba gheall le dul i muinín oracail Dé féin dul i muinín chomhairle Aichítifeil. Sin é an meas a bhí ar gach comhairle a thugadh Aichítifeil ag Dáiví agus ag Aibseálóm chomh maith céanna.

17 Dúirt Aichítifeil le hAibseálóm: “Lig dom dhá mhíle fear a thoghadh agus rachaidh mé sa tóir ar Dháiví anocht féin.”² Tiocfaidh mé suas leis agus tuirse agus lagmhisneach air; cuirfidh mé scanradh air agus teithfidh an mhuintir go léir atá ina theannta. Ní dhéanfaidh mé ach an rí féin a threascart,³ agus tabharfaidh mé an pobal go léir ar ais chugat mar a thiocfadh brídeog abhaile chun a fear céile. Níl tú sa tóir ach ar anam aon duine amháin, agus beidh an chuid eile den phobal faoi shíocháin.”⁴ Thaitin an chomhairle sin le hAibseálóm agus le seanóirí Iosrael go léir.

⁵ Ansin dúirt Aibseálóm: “Glaoiigh ar Húisí an tAircíoch chomh maith, agus tugaimis cluas dá bhfuil le rá aige.” ⁶ Nuair a tháinig Húisí go hAibseálóm, dúirt Aibseálóm leis: “Sin mar a deir Aichítifeil; an ndéanfaimid mar a deir sé? Mura ndéanfaimid, abair rud éigin tú féin.” ⁷ Ansin dúirt Húisí le hAibseálóm: “An chomhairle a thug Aichítifeil an turas seo, ní maith í.” ⁸ Lean Húisí air: “Tá a fhios agaibh gur gaiscígh iad d’athair agus a chuid fear agus go bhfuil fraoch feirge orthu faoi mar a bheadh ar bheithir fáin a sciobfaí a hál uaithi. Tá taithí ag d’athair ar chogaíocht, seachas sin; ní chaithfidh sé an oíche leis an arm.” ⁹ Féach, anois féin tá sé imithe i bhfolach in uaimh éigin nó i mball éigin eile. Má thiteann cuid dár muintir sa chéad ionsaí, an té a chloisfidh sin déarfaidh sé go bhfuil ár déanta ar an muintir a leanann Aibseálóm. ¹⁰ Ansin titfidh an lug ar an lag fiú ag lucht an chroí mar leon. Tá a fhios ag Iosrael go léir gur gaiscíoch é d’athair agus gur laochra iad an dream atá ina theannta. ¹¹ Sé mo chomhairlese duit: Iosrael go léir ó Dhán go Béar Seaba a thionól i do thimpeall, agus iad chomh líonmhar le gaineamh na trá: agus tú féin a dhul chun catha chomh maith. ¹² Tiocfaimid air cibé áit ina bhfuil sé le fáil; titfimid sa mhullach air faoi mar a thiteann an drúcht ar an talamh gan eisean ná aon duine ina chuideachta a fhágáil beo. ¹³ Má theitheann sé isteach i gcathair, tabharfaidh Iosrael go léir téada chun na cathrach sin agus déanfaimid í a tharraingt isteach sa ghleann go dtí nach mbeidh oiread agus púróg di le fáil.” ¹⁴ Dúirt Aibseálóm agus muintir Iosrael uile ansin: “Is fearr comhairle Húisí an tAircíoch ná comhairle Aichítifeil,” óir chinn an Tiarna comhairle eagnaí Aichítifeil a chur amú agus mí-ádh a thabhairt ar Aibseálóm ar an gcaoi sin.

¹⁵Dúirt Húisí leis na sagairt Zádóc agus Aibíátár ansin: “Thug Aichítifeil a leithéid seo agus a leithéid siúd de chomhairle d’Aibseálóm agus do sheanáirí Iosrael, ach mar seo agus mar siúd a chomhairligh mise dóibh a dhéanamh. ¹⁶Cuirigí scéala go Dáiví gan mhoill dá bhrí sin agus abraigí leis: ‘Ná cuir fút anocht i réitigh an fhásaigh, ach gabh anonn chomh tapa agus is féidir leat nó scriosfar an rí agus an t-arm go léir in éineacht leis.’”

Faigheann Dáiví Rabhadh

¹⁷Bhí Iónátán agus Aichímeáz ag feitheamh ag Tobar an Úcaire; bhí banseirbhíseach le dul chucu agus rabhadh a thabhairt dóibh, agus bhí siadsan le rabhadh a thabhairt don rí Dáiví mar ní ligfeadh an eagla dóibh go bhfeicfí ag dul isteach sa chathair iad. ¹⁸Chonaic ógánach iad ámh agus d’inis an scéal d’Aibseálóm. D’imigh an bheirt leo go tapa agus thángadar go teach fir i mBachúraim; bhí tobar aigesean ina chlós agus síos leo ann. ¹⁹Fuair an bhean brat agus leath sí é ar bhéal an tobair, agus chroith arbhar meilte air gan aon ní a fhágáil le feiceáil.

²⁰Tháinig searbhóntaí Aibseálóm chun na mná sa teach: “Cá bhfuil Aichímeáz agus Iónátán?” ar siad. D’fhreagair an bhean: “D’imíodar leo ar aghaidh i dtreo an uisce.” Rinne siad cuardach dóibh ach nuair nach bhfuair siad iad d’fhill siad ar Iarúsailéim. ²¹Tar éis dóibh imeacht, tháinig na fir amach as an tobar agus d’imíodar leo le rabhadh don rí Dáiví. “Imigh leat,” ar siad le Dáiví, “agus gabh anonn thar uisce gan mhoill, mar thug Aichítifeil a leithéid seo de chomhairle i do thaobh.” ²²Chuir Dáiví agus a lucht leanúna

go léir chun bóthair agus chuadar anonn thar Iordáin; faoi mhaidin ní raibh duine fágtha nach raibh imithe anonn thar Iordáin.

²³Nuair a chonaic Aichítifeil nár leanadh a chomhairle, chuir sé an diallait ar a asal agus d’imigh leis abhaile dá chathair féin. Ansin chuir sé cúraimí a thí in ord agus chroch sé é féin agus fuair sé bás. Adhlacadh é i dtuama a athar.

Buaitear ar Aibseálóm

²⁴Bhí Dáiví tagtha chomh fada le Machanáim, ach ar ghabh Aibseálóm thar Iordáin agus fir Iosrael in éineacht leis. ²⁵Chuir Aibseálóm Amásá i gceannas an airm ar fad in áit Ióáb. Mac le duine darb ainm Itreá an tÍsméileach a bhí pósta le Aibíogáil iníon [Ieise], deirfiúr Zarúá, máthair Ióáb, ab ea an tAmásá seo. ²⁶Shuigh Iosrael agus Aibseálóm a longfort i gcríocha Ghileád.

²⁷Nuair a shroich Dáiví Machanáim, thug Siobaí mac Nácháis ó Rabá na nAmónach, Mácaír mac Aímiael ó Ló Dabár, agus Bairzilí an Gileádach ó Rogailím – ²⁸thugadarsan tochtanna, báisíní, crúscaí cré, cruithneacht, eorna, min, grán, pónairí, lintilí, ²⁹mil, gruth, caoirigh, cáis agus daimh, go Dáiví agus a lucht leanúna le hithe. “Mar,” a dúradar, “tá ocras agus tuirse agus tart ar an slua san fhásach.”

18 Ansin chuir Dáiví tionól ar na sluaite a bhí ina theannta, agus cheap ceannairí mílte agus ceannairí céadta orthu. ²Rinne Dáiví an t-arm [a roinnt ina thrí bhuíon], buíon faoi cheannas Ióáb, buíon faoi cheannas Aibísí, mac Zarúá, deartháir Ióáb, agus

buíon faoi cheannas Iotaí an Giteach. Ansin dúirt an rí leis na sluaite: “Máirseálfaidh mé féin cois ar chois libh.”³ Ach d’fhreagair na fir: “Ná téighse amach. Má chuirtear an teitheadh orainn, is cuma leo fúinn; agus má mharaítear leath againn, is cuma leo fúinn. Ach tusa! is fiú deich míle dínna thusa! Dá bhrí sin is fearr thusa a bheith ullamh le fóirithint orainn ón gcathair.”⁴ Dúirt an rí leo: “Déanfaidh mé mar is fearr is dóigh libh.” Sheas an rí mar sin lámh leis an ngeata nuair a ghluais na saighdiúirí amach ina gcéadta agus ina mílte.⁵ Thug an rí ordú do Ióáb, d’Aibísí agus d’Iotaí: “Ná bígí dian ar an ógánach Aibseálóm, ar mo shonsa.”⁶ Ghabh na sluaite amach go páirc an chatha ar an gcuma sin in aghaidh Iosrael agus fearadh an cath i bhForaois Eafráim.⁷ Bhris lucht leanúna Dháiví ar arm Iosrael, agus rinneadh ár agus eirleach an lá sin, agus thit fiche míle fear;⁸ agus leath an cath ar fud na dúiche go léir, agus shlog an fhoraois níos mó an lá sin ná mar a mharaigh an claíomh.

Bás Aibseálóm

⁹Tharla d’Aibseálóm gur bhuail sé le cuid de lucht leanúna Dháiví. Bhí Aibseálóm ag marcaíocht ar mhiúil agus bhí an mhiúil ag dul faoi chraobhacha tiubha crainn mhóir darach. Chuaigh ceann Aibseálóm i bhfostú sa chrann darach agus fágadh ar crochadh idir spéir agus talamh é – ach an mhiúil a raibh sé ag marcaíocht uirthi, lean sí uirthi.¹⁰ Chonaic duine éigin é seo agus thug sé an scéal do Ióáb: “Féach! chonaic mé Aibseálóm,” ar seisean, “agus é ar crochadh ó chrann darach.”¹¹ Dúirt Ióáb leis an té a thug an scéala dó: “Agus má chonaic tú é, cén fáth nár leag tú ar lár ar an toirt é?”

Thabharfainnse féin, le fonn, deich seicil airgid duit, agus crios chomh maith.”¹² “Fág go mbraithfinn meáchan míle seicil airgid ar mo ghlaic ní shínfinn mo lámh in aghaidh mhac an rí. Óir thug an rí i gcomhchlos dúinne, ordú duitse, d’Aibísí agus d’Iotaí: ‘Déanaigí anacal anama ar Aibseálóm ar mo shonsa.’¹³ Ach dá ndéanfainn feall, agus m’anam a chur i mbaol – níl aon ní i bhfolach ar an rí – ní ardófá méar ar mhaithe liom.”¹⁴ Ansin dúirt Ióáb leis: “Ní bheidh mé ag meilt ama mar seo leat,” agus rug sé ar thrí shleá ina láimh agus sháigh sé i gcroí Aibseálóm iad agus é beo fós ansiúd ar an gcrann darach.¹⁵ Ansin tháinig deichniúr ógánach, lucht iompair airm Ióáb timpeall ar Aibseálóm, agus bhuaill siad é agus mharaigh.

¹⁶ Ansin shéid Ióáb an stoc agus d’fhill na saighdiúirí ar ais ón tóir ar Iosrael mar gur choisc Ióáb iad. ¹⁷ Thógadar Aibseálóm leo agus chaitheadar síos isteach i bpoll mór san fhoraois é agus thógadar carn mór os a leacht. Agus theith Iosrael go léir, gach duine chun a bhaile féin.

¹⁸ Agus é fós ina bheatha, rinne Aibseálóm an gallán atá i nGleann an Rí a roghnú agus a chur ina sheasamh i gcuimhne air féin. “Táim gan mac,” ar sé, “a choimeádfadh cuimhne m’ainm beo.” Bhí a ainm tugtha aige ar an ngallán, agus tugtar Gallán Aibseálóm air go dtí an lá inniu féin.

Drochscéala do Dháiví

¹⁹ Ansin dúirt Aichímeáz mac Zádóc: “Caithfidh mé rith agus a rá leis an rí gur fhuascail an Tiarna é ó lámh a naimhde.”²⁰ Ach dúirt Ióáb: “Ní bheifeá i do theachtair

dea-scéala inniu; ach beidh tú lá éigin eile; ach ní bheidh dea-scéala agat dó inniu, mar tá mac an rí marbh.”²¹ Ansin dúirt Ióáb leis an gCúiseach: “Imigh leat agus inis don rí a bhfaca tú.” D’umhlaigh an Cúiseach do Ióáb agus rith leis.²² Ach lean Aichímeáz mac Zádóc air: “Cibé a tharlóidh,” ar sé le Ióáb, “caithfidh mise rith i ndiaidh an Chúisigh.” “Cad ab áil leat ag rith, a mhic ó? Ní bheidh aon ní agat de bharr do scéala.”²³ “Cibé a tharlóidh,” ar sé, “caithfidh mé rith.” “Rith leat, más ea,” arsa Ióáb. Ansin rith Aichímeáz leis bealach an mhachaire agus fuair sé an tosach ar an gCúiseach.

²⁴Bhí Dáiví ina shuí idir an dá gheata. Bhí an fear faire tar éis dul suas go dtí díon an gheata, ag an mballa; ag ardú a shúl dó d’fhéach sé agus chonaic fear ag rith leis féin.

²⁵Scairt an fear faire agus d’inis sé sin don rí. Dúirt an rí: “Má tá sé leis féin, tá scéala le hinsint aige.” Nuair a dhruid an fear níos cóngaraí fós agus é á bhaint as na bonna,

²⁶chonaic an fear faire fear eile ag rith; agus scairt an fear faire [ar bharr] an gheata: “Seo fear eile chugainn ag rith leis féin!” D’fhreagair an rí: “Tá scéala aige sin chomh maith.”

²⁷“Is dóigh liom go ritheann an chéad fhear mar a ritheann Aichímeáz mac Zádóc,” arsan fear faire. “Fear maith eisean,” arsan rí, “agus tá dea-scéala leis.”²⁸ Tháinig Aichímeáz i láthair an rí: “Bail ó Dhia ort!” ar sé, agus shléacht don rí agus chrom go talamh roimhe.

“Moladh leis an Tiarna, do Dhia,” ar sé, “mar gur thug sé ar láimh an mhuintir a shín a lámh in aghaidh mo thiarna an rí.”²⁹ “An bhfuil an scéal go maith ag Aibseálóm óg?”

d’fhiafraigh an rí. “Nuair a sheol Ióáb uaidh do shearbhónta, chonaic mé círeib mhór, ach níl a fhios agam cad a bhí i gceist.”³⁰ Dúirt an rí: “Téigh i leataobh agus seas ansin.”

Chuaigh sé i leataobh agus d’fhan ina sheasamh.³¹ Ansin tháinig an Cúiseach i láthair. “Dea-scéala do mo thiarna an rí!” arsa an Cúiseach. “Rinne an Tiarna thú a fhuascailt

inniu ó láimh gach duine a rinne ceannairc i d’aghaidh.”³²“An bhfuil an scéal go maith ag Aibseálóm óg?” d’fhiafraigh an rí den Chúiseach. D’fhreagair sé siúd: “An bhail atá ar an ógánach sin, go raibh sé ar naimhde mo thiarna an rí, agus orthu siúd uile a rinne d’aimhleas lena gceannairc.”

Caoineann Dáiví Aibseálóm

19Tháinig ballchrith ar an rí. Chuaigh sé suas chuig an seomra os cionn an gheata agus bhris an gol air. Ar seisean agus é ag caoineadh: “A Aibseálóm, a mhic, a mhaicín liom, a Aibseálóm, a mhic liom, faraor gan mise marbh i d’áit, a Aibseálóm, a mhaicín, a mhaicín.”²Tugadh scéala chuig Ióáb: “Tá an rí ag caoineadh Aibseálóm agus ag mairgneach faoi.”³Agus d’iompaigh bua an lae sin chun dóláis do na saighdiúirí go léir, óir fuair siad amach an lá sin go raibh an rí ag caoineadh a mhic.⁴Agus d’fhill na saighdiúirí abhaile go fáilí an lá sin, mar a dhéanann saighdiúirí le barr náire, nuair a theitheann siad ón gcath.⁵Chuir an rí brat ar a ghnúis agus bhí ag gol go fuíoch: “A Aibseálóm, a mhic liom, a Aibseálóm, a mhic, a mhaicín liom.”

⁶Ansin chuaigh Ióáb isteach sa teach chun an rí agus dúirt: “Tá náire shaolta á cur agat ar do shearbhóntaí go léir inniu agus gur shaor siad ón mbás inniu thú féin agus do chlann mhac agus iníonacha, agus do mhná agus do leannáin chomh maith; ⁷óir tugann tú grá don mhuintir a thugann fuath duit, agus fuath don mhuintir a thugann grá duit. Thaispeain tú inniu gur bheag é do mheas ar cheannairí nó ar shearbhóntaí; mar is léir dom anois dá mbeadh Aibseálóm beo inniu agus sinn uile marbh, go mbeifeá sásta.”⁸Bí i

do shuí, más ea, agus bí amuigh agus tabhair misneach do do shaighdiúirí; mar mura ndéanann tú, tugaim an leabhar dar an Tiarna nach bhfanfaidh fear farat anocht. Agus is measa a rachaidh sin de thubaiste duit ná gach ar tháinig sa mhullach ort ó d'óige go dtí seo.”⁹ D'éirigh an rí ansin, agus chuaigh agus shuigh ina chathaoir ag an ngeata. Chuala na saighdiúirí go léir an scéala gan mhoill. “Tá an rí,” ar siad, “ina chathaoir ag na ngeata.” Agus chruinnigh an pobal go léir i láthair an rí.

Filleann Dáiví

Theith Iosrael go léir, gach fear chun a bhaile féin.¹⁰ Bhí cách i measc treibheanna Iosrael go léir ag aighneas: “D’fhuascail an rí sinn,” a deiridís, “ó chumhacht ar naimhde; shaor sé sinn ó lámha na bhFilistíneach; agus anois cuireadh an teitheadh air féin roimh Aibseálóm.”¹¹ Agus sin é Aibseálóm, an té a rinneamar a ungradh mar rí orainn, agus é marbh sa chath. Cén fáth, más ea, gan aon ní á rá agaibh faoin rí a thabhairt ar ais?”¹² Nuair a fuair an rí gaoth an fhocail faoina raibh á rá ar fud Iosrael, chuir sé – Dáiví rí – scéala go dtí na sagairt Zádóc agus Aibíátár: “Abraigí le seanóirí Iúdá: ‘Cén fáth gur sibhse a bheadh ar deireadh ag tabhairt an rí abhaile?’¹³ Sibhse mo bhráithre, sibhse m’fhuil agus m’fheoil féin; cén fáth, más ea, gur sibh a bheadh ar deireadh ag tabhairt an rí abhaile?’¹⁴ Agus abraigí le hAmásá chomh maith: ‘Nach tú m’fhuil agus m’fheoil féin? Go ndéana Dia seo agus siúd eile liom mura tú a bheidh mar cheann feadhna agam as seo amach in áit Ióáb.’”¹⁵ Agus mheall sé chuige croí fhir Iúdá go léir, agus iad ar aon aigne;

chuireadar teachtaireacht go dtí an rí á rá: “Fill ar ais, thú féin agus do shearbhóntaí go léir.”

¹⁶D’fhill an rí ar ais dá bhrí sin go dtí an Iordáin. Agus tháinig Iúdá go Gilgeál le bualadh leis an rí chun é a thionlacan anall thar Iordáin. ¹⁷Bhrostaigh Simeí mac Ghéará an Biniáimineach ó Bhachúraím anuas le fir Iúdá le bualadh le Dáiví rí. ¹⁸Bhí míle fear ó Bhiniáimin in éineacht leis. Zíbeá, searbhónta theaghlach Shóil, agus a chúigear mac déag, agus fiche seirbhíseach, shroich siad an Iordáin roimh an rí, ¹⁹agus rinne siad cion fir ag iompar teaghlach an rí anall thar áth, agus ag déanamh cibé rud ba mhian leis. Ag gabháil thar Iordáin don rí, chaith Simeí mac Ghéara é féin ag a chosa ²⁰agus dúirt leis an rí: “Ná cuireadh mo thiarna éagóir i mo leith; ná cuimhnigh ar an gcoir a rinne do shearbhónta an lá a d’fhág mo thiarna an rí Iarúsailéim. Caitheadh an rí as a aigne í. ²¹Óir is eol do do shearbhónta gur pheacaigh sé; seo anseo mé dá réir sin inniu, ar an gcéad duine de theaghlach Iósaef ar fad ag teacht anuas agus ag bualadh le mo thiarna an rí.”

²²Ansín labhair Aibísí mac Zarúá amach: “Nach gcuirfear Simeí chun báis de bhrí gur chuir sé a mhallacht ar unghach an Tiarna?” ²³“Céard é seo atá eadrainn, a mhaca Zarúá,” arsa Dáiví, “a rá is go mbeadh sibh inniu mar namhaid agam? Arbh fhéidir aon duine a chur chun báis in Iosrael ar a leithéid seo de lá? Nach inniu is eol dom go dearfa gur rí mé ar Iosrael?” ²⁴Dúirt an rí le Simeí: “Ní chuirfear chun báis thú,” agus thug sé a mhionn dó.

Dáiví á Thionlacan

²⁵Ghabh Meirí Bál mac Shóil síos chomh maith in araicis an rí. Níor chuir seisean coisbheart ar chois leis, níor bhearr a fhéasóg, ná níor nigh a chuid éadaigh ón lá d'fhág an rí go dtí gur fhill sé ar ais faoi shíocháin. ²⁶Nuair a tháinig sé ó Iarúsailéim in araicis an rí, d'fhiafraigh an rí de: “Cén fáth nár tháinig tú liom, a Mheirí Bál?” ²⁷“A thiarna, mo rí,” ar sé, “mheall mo sheirbhíseach mé; mar dúirt do shearbhónta leis: ‘Cuir an diallait ar an asal dom, go rachaidh mé in airde air agus imeacht leis an rí,’ mar tá do shearbhónta bacach. ²⁸Rinne sé do shearbhónta a chúlghearradh i láthair mo thiarna an rí. Ach is cuma nó aingeal Dé mo thiarna an rí. Déan dá bhrí sin mar is fearr a fheictear duit. ²⁹Ní raibh tuillte ó láimh mo thiarna an rí ag muintir m’athar ar fad ach an bás; ach dá ainneoin sin, chuir tú do shearbhónta i measc na muintire a shuíonn chun ithe ag do bhord féin. Cén ceart atá agamsa a thuilleadh fós a lorg ar an rí?” ³⁰“Cad ab áil leat ag trácht a thuilleadh ar do ghnóthaí?” arsan rí. “Tá sé socair agam go roinnfear an talamh idir thú agus Zíbeá.” ³¹“Bíodh sé go léir aigesean,” arsa Meirí Bál leis an rí, “ón uair gur tháinig mo thiarna an rí abhaile slán folláin.”

³²Tháinig Bairzilí an Gileádach anuas ó Rogailím agus d’fhan sé in éineacht leis an rí á thionlacan thar an Iordáin. ³³Bhí aois mhór ag Bairzilí; bhí sé ceithre fichid bliain, agus is é a sholáthraigh bia don rí le linn dó a bheith i Machanáim mar gurbh fhear an-saibhir é. ³⁴“Tar liomsa,” arsan rí le Bairzilí, “agus déanfaidh mé soláthar do [do sheanaois] in Iarúsailéim in éineacht liomsa.” ³⁵Ach dúirt Bairzilí leis an rí: “An iomaí bliain atá fágtha fós agam le caitheamh a rá is go rachainn suas go Iarúsailéim leis an rí? ³⁶Táim ceithre

fichid bliain d’aois anois; an n-aithneoinn só thar anó? An bhfaighimse, do shearbhónta, blas ar bhia nó ar dheoch? An dtabharfainn cluas fós do ghuth na bhfear nó na mban ag canadh? Cén fáth a mbeadh do shearbhónta ina ualach breise ar mo thiarna an rí? ³⁷Ní dhéanfaidh do shearbhónta ach dul thar Iordáin anonn beagán leis an rí; cén fáth go dtabharfadh an rí a leithéid de luach saothair dom? ³⁸Lig do do shearbhónta, le do thoil, filleadh ar ais le bás a fháil i mo chathair féin, taobh le huaigh m’athar agus mo mháthar. Ach seo é do shearbhónta Ciomchám; téadh seisean anonn le mo thiarna an rí; déan leis mar is dóigh leat is ceart.” ³⁹Dúirt an rí: “Téadh Ciomchám liom dá bhrí sin; cuirfidh mé cóir air mar is mian leat, agus aon ní a lorgóidh tú déanfaidh mé dó ar do shonsa.”

⁴⁰Ghabh an pobal go léir thar Iordáin ansin, agus ghabh an rí chomh maith; thug an rí póg do Bhairzilí agus chuir a bheannacht air, agus d’fhill seisean ar a bhaile féin.

Aighneas

⁴¹Chuaigh an rí ar aghaidh go Gilgeál agus d’fhan Ciomchám in éineacht leis. Rinne muintir Iúdá go léir, agus leath mhuintir Iosrael chomh maith, an rí a thionlacan ar an tslí.

⁴²Ansín tháinig fir Iosrael go léir go dtí an rí. D’fhiafraíodar den rí: “Cén fáth ar sciob ár mbráithre, fir Iúdá, chun siúil thú agus an rí agus a theaghlach a thabhairt thar Iordáin, agus fir Dháiví go léir in éineacht leis?” ⁴³Thug fir Iúdá go léir freagra ar fhir Iosrael; “Mar gur gaire é gaol an rí linne. Cén fáth mar sin a bhfuil fearg oraibh ina thaobh seo? Ar chaitheamar bia ar chostas an rí? Ar thug sé bronntanas ar bith dúinn?” ⁴⁴D’fhreagair fir Iosrael fir Iúdá: “Tá deich gcuid againn sa rí; agus is sinsearaí sinn ná sibhse chomh

maith. Cén fáth ar thug sibh tarcaisne dúinn? Nach sinn is túisce a labhair faoinár rí a thabhairt ar ais?” Ach ba fhíochmhaire caint fhir Iúdá ná caint fhir Iosrael.

20Tharla go raibh ropaire ansiúd darbh ainm Seaba mac Bhicrí, Biniáimineach; shéid sé an stoc agus dúirt:

“Níl cuid againn i nDáiví,
Níl oidhreacht againn i mac Ieise;
téadh cách chun a bhotha, a Iosrael.”

²Agus thréig fir Iosrael go léir Dáiví agus lean siad Seaba mac Bhicrí; ach lean fir Iúdá go dlúth den rí ar an mbealach ón Iordáin go Iarúsailéim. ³Agus tháinig Dáiví go dtí a phálás i Iarúsailéim. Agus thóg sé an deichniúir leannán a d’fhág sé i bhfeighil an pháláis agus chuir sé i dteach faoi gharda iad. Rinne sé soláthar bia agus beatha dóibh, ach níor luigh sé leo a thuilleadh. Bhíodar faoi ghlas go lá a mbáis, ag maireachtáil amhail baintreacha.

Maraítear Amásá

⁴Dúirt an rí le hAmásá: “Cuir gairm ar fhir Iúdá chugam faoi cheann trí lá agus bíse féin anseo chomh maith.” ⁵D’imigh Amásá ansin chun fir Iúdá a chruinniú, ach mhoilligh sé thar an am a cheap Dáiví dó. ⁶Ansin dúirt Dáiví le hAibísí: “Is mó is baol dúinn Seaba mac Bhicrí ná Aibseálóm riamh; beir leat lucht cosanta do thiarna agus téigh sa tóir air le heagla go mbainfeadh sé amach cathracha daingne agus éalú uainn.” ⁷Leanadar seo Aibísí: Ióáb, na Ceiréitigh, na Peiléitigh agus na gaiscígh go léir, agus iad ag imeacht leo

ó Iarúsailéim ar thóir Sheaba mac Bhicrí. ⁸Nuair a bhí siad ag an ngallán mór i nGideón bhuail siad ceann ar aghaidh le hAmásá. Bhí a éide ar Ióáb, agus crios lasmuigh air sin timpeall a choime agus claíomh ina thruaill ar crochadh lena shliasaid; ag dul ar aghaidh dó thit an claíomh amach. ⁹Dúirt Ióáb le hAmásá: “An bhfuil tú ar fónamh, a bhráthair?” Agus rug Ióáb ar fhéasóg ar Amásá lena dheasóg lena phógadh. ¹⁰Níor thóg Amásá aon cheann den chlaíomh i láimh Ióáb agus bhuail Ióáb é sa bholg leis agus scaoil sé a ionathar ar fud an bhaill, gan buille eile a bhualadh. Cailleadh mar sin é. Bhrostaigh Ióáb agus Aibísí ar aghaidh sa tóir ar Sheaba mac Bhicrí.

¹¹Sheas saighdiúir de chuid Ióáb le hais Amásá: “An té atá ar thaobh Ióáb,” ar sé, “agus an té a sheasann le Dáiví, leanadh sé Ióáb.” ¹²Bhí Amásá ansiúd sa chosair chró i lár an bhóthair, agus gach duine a thagadh an treo, stadadh sé nuair a d’fheiceadh sé é. Nuair a chonaic an saighdiúir go stadadh gach duine, tharraing sé Amásá leis ón mbóthar mór isteach sa ghort agus leath brat air. ¹³Nuair a tógadh den bhóthar é, chuaigh gach duine ar aghaidh i ndiaidh Ióáb sa tóir ar Sheaba mac Bhicrí.

Deireadh le Ceannairc

¹⁴Ghabh Seaba ar aghaidh trí threibheanna Iosrael go léir go hÁbael Béit Mácá; chruinnigh na Bicrígh go léir agus lean siad isteach é. ¹⁵[Tháinig na fir go léir a bhí le Ióáb] agus chuir siad léigear air in Ábael Béit Mácá. Thóg siad port cré in aghaidh na cathrach, ansiúd i gcoinne na múrtha, agus chrom siad ar na ballaí a thuargan agus a leagan. ¹⁶Ansin ghlaigh bean chiallmhar ón gcathair á rá: “Éistigí, éistigí! Abraigí le

Ióáb: “Tar i leith go labhróidh mé leat.”¹⁷ Agus tháinig sé ina treo. Dúirt an bhean: “An tú Ióáb?” “Is mé,” ar sé. Dúirt sí leis: “Tabhair cluas dá bhfuil á rá ag do bhansearbhónta.” “Táim ag éisteacht,” ar sé.¹⁸ Ansin dúirt sí: “Deiridís fadó: ‘Ná déanaidís ach comhairle a lorg in Ábael,’ agus is mar sin a shocraídís a ngnó.”¹⁹ Duine de lucht na síthe agus na dílseachta mise in Iosrael; tá tusa ag iarraidh cathair is máthair-chathair in Iosrael a scrios; cén fáth a ndéanfá oidhreacht an Tiarna a shlogadh?”²⁰ “Go mba fada, agus go mba rófhada uaimse scrios nó slogadh a dhéanamh!”²¹ Ní amhlaidh atá, ach go bhfuil duine ó ardáin Eafráim darb ainm Seaba mac Bhicrí a rinne ceannairc in aghaidh an rí Dáiví; tabhair an duine sin amháin ar láimh dúinn, agus imeoidh mé ón gcathair.” Agus dúirt an bhean le Ióáb: “Tá go maith, más ea. Caithfear a cheann thar balla chugat.”²² Chuaigh an bhean [ar ais isteach sa chathair agus labhair] le barr céille leis an bpobal go léir. Bhaineadar an ceann de Sheaba mac Bhicrí agus chaitheadar amach go Ióáb é. Shéid seisean an stoc ansin agus scaipeadar leo ón gcathair, gach duine chun a bhaile féin.

²³ Bhí Ióáb i gceannas arm Iosrael go léir; bhí Banáíá mac Iahóideá i gceannas na gCeiríteach agus na bPeiléiteach; ²⁴ bhí Adorám i bhfeighil an tsaothair éigeantaigh, agus Iahóiseáfat mac Aichíliúd ina chroinicí; ²⁵ ba é Seavá an rúnaí, agus sagairt ab ea Zádóc agus Aibíátár, ²⁶ ba shagart ag Dáiví freisin é Íreá an Iáireach.

Gorta agus Bású

21 Bhí gorta ar feadh trí bliana i ndiaidh a chéile le linn Dháiví. Chuaigh Dáiví a lorg comhairle ar an Tiarna agus dúirt an Tiarna: “Tá ciontacht fola ar Shól agus ar a

theaghlach mar gur mharaigh sé na Gibeónaigh.”² Ghlaoih an rí dá bhrí sin ar na Gibeónaigh. Níorbh de chlann Iosrael iad na Gibeonaigh ach iarmhar de na hAmóraigh; mhionnaigh clann Iosrael go ndéanfaidís anacal orthu, ach le barr díograise ar son chlann Iosrael agus Iúdá rinne Sól iarracht ar iad a scrios.³ “Céard a dhéanfaidh mé daoibh?” arsa Dáiví leis na Gibeónaigh, “agus conas a dhéanfaidh mé cúiteamh, d’fhonn go gcuirfeadh sibh beannacht ar oidhreacht an Tiarna?”⁴ D’fhreagair na Gibeónaigh: “Ní cúrsaí airgid ná óir atá i gceist idir sinne agus Sól agus a theaghlach; ná ní hé ár ngnóna aon duine in Iosrael a chur chun báis.” “Abraigí céard atá uaibh,” ar sé, “a dhéanfainn daoibh.”⁵ Dúirt siad leis an rí: “An té a rinne sinn a scrios agus a bheartaigh sinn a dhíothú i dtreo nach bhfágfaí duine dinn beo in aon bhall i gcríocha Iosrael,⁶ déantar seachtar mac leis a thabhairt ar lámh dúinn, i dtreo go ndéanfaimis iad a chrochadh os comhair an Tiarna i nGibeón ar shliabh an Tiarna.” “Tabharfaidh mé ar lámh iad,” arsan rí.⁷ Rinne an rí anacal ar Mheirí Bál mac Iónátán mhic Shóil de bharr an mhionna dar an Tiarna a bhí eatarthu, Dáiví is é sin agus Iónátán mac Shóil.⁸ Ach thóg an rí beirt mhac Rizpeá iníon Aiá, an bheirt a rug sí do Shól, Armonaí agus Meirí Bál; agus cúigear mac Mhéarab iníon Shóil, an cúigear a rug sí do Aidriéil mac Bhairzilí an Macholach.⁹ Thug sé iad i lámha na nGibeónach agus chroch siadsan iad ar an sliabh os comhair an Tiarna. Ídíodh an seachtar acu le chéile. Cuireadh chun báis iad i gcéad laethanta an fhómhair, i dtus fhómhar na heorna.

¹⁰ Fuair Rizpeá iníon Aiá éadach róin agus leath ar an gcarraig di féin é ó thús fhómhar na heorna nó gur thit an fheartainn ón spéir air; níor lig sí d’éanlaith an aeir luí air sa lá, ná d’ainmhithe an mhachaire san oíche.¹¹ Insíodh do Dháiví cad a rinne Rizpeá iníon Aiá,

leannán Shóil. ¹²D'imigh Dáiví agus thóg sé cnámha Shóil agus a mhic Iónátán ó thaoisigh Iáibéis Gileád a ghoid iad ón gcearnóg i mBéit Seán mar ar chroch na Filistínigh iad an lá a bhris na Filistínigh ar Shól i nGiolla. ¹³Thug Dáiví cnámha Shóil agus cnámha a mhic Iónátán ón áit sin agus chruinnigh le chéile cnámha na muintire a crochadh. ¹⁴Agus rinne siad cnámha Shóil, agus cnámha a mhic Iónátán [agus cnámha na muintire a crochadh], a chur i gcríocha Bhiniáimin i Zéalá, i dtuama a athar, Cís. Rinne siad gach ar ordaigh an rí, agus ansin thug Dia cluas dá n-achainíocha ar son na tíre.

Feachtais in aghaidh na bhFilistíneach

¹⁵Rinne na Filistínigh cogadh arís eile in aghaidh Iosrael. Ghabh Dáiví agus a bhuíon síos agus [shuigh siad a longfort ag Gob] agus chuir cath ar na Filistínigh. [Ansin d'éirigh Dodó ¹⁶mac Ióais], de shliocht Ráfá, agus sleá trí chéad seicil chré-umha aige, agus claíomh nua ar iompar aige agus é lán de mhuinín go maródh sé Dáiví. ¹⁷Ach tháinig Aibísí mac Zarúá i gcabhair air, threascair an Filistíneach agus mharaigh. Ansin d'áitigh lucht leanúna Dháiví air á rá: “Ná téigh chun catha riamh arís linn,” ar siad, “d'fhonn nach múchfá lóchrann Iosrael.”

¹⁸Ina dhiaidh sin bhris cogaíocht amach arís leis na Filistínigh ag Gob. Sé sin an uair a mharaigh Sibeacá an Huiseátach Saf, de shliocht Ráfá. ¹⁹Bhris cogaíocht amach arís leis na Filistínigh ag Gob. Agus mharaigh Ealchánán mac Iáir, ó Bheithil, Góla an Giteach ar chosúil le bíoma fíodóra crann a shléá. ²⁰Agus bhí cath eile ag Gat mar a raibh fear mór groí a raibh sé mhéar ar gach lámh leis agus sé mhear ar gach cois, ceithre mhéar fichead

ar fad. Ba de shliocht Ráfá eisean chomh maith. ²¹Nuair a thug sé dúshlán Iosrael, mharaigh Iónátán mac Shimeí, deartháir Dháiví, é. ²²Ba de shliocht Ráfá ó Ghat an ceathrar seo agus thiteadar le Dáiví agus lena bhuíon.

Laoi Dháiví

22 Dúirt Dáiví focail lena laoi seo leis an Tiarna nuair a shaor an Tiarna é as lámh a naimhde go léir agus as lámh Shóil. ²Is é a dúirt sé:

An Tiarna mo charraig, mo dhaingean;

³Sé mo Dhia m'fhuasclóir.

Téim ar a choimirce, ós é mo charraig é,
mo sciath, agus adharc mo shlánaithe,
mo dhún, mo dhídean, mo shlánaitheoir.

Déanann tú mé a fhuascailt ón éigean.

⁴Glaeim ar an Tiarna, moladh go deo leis,
agus fuasclaítear mé ó mo naimhde.

⁵Ghabh tonnta an bháis i mo thimpeall,
agus bhris tuilte urchóide i m'aghaidh.

⁶Cuireadh téada Sheól mar chuibhreach orm
agus gaistí an bháis ar tinneall romham.

⁷ Ghlaigh mé ar an Tiarna as mo ghátar;
d'éigh mé chun mo Dhé.

Chuala sé mo ghlór óna theampall,
agus thug sé cluas do mo ghlaio.

⁸ Luaisc agus chrith an talamh;
tháinig creathán ar mháithreacha na spéire –
tháinig creathán orthu de bharr a chuid feirge.

⁹ Ghabh gal suas ó pholláirí a shróine,
agus óna bhéal tine íditheach
a las sméaróidí dearga.

¹⁰ Chlaon sé na spéartha agus thuirling sé,
agus scamall dubh faoina chosa.

¹¹ In airde ar cheirib leis agus d'eitil,
agus bhí ar foluain ar sciatháin na gaoithe.

¹² Rinne sé forscáth ina thimpeall den dorchadas.
Agus both de na huiscí dubha, na scamail thiubha.

¹³ Roimhe amach d'adhain splanc,
casair agus caora tintí.

- ¹⁴ Rinne an Tiarna toirneach ó na spéartha agus ba chlos glór an té is airde.
- ¹⁵ Theilg sé a shaigheada agus scaip iad; scaoil leis an tintreach agus chuir an teitheadh orthu.
- ¹⁶ Nochtadh grinneall an bhfarraigí, agus bhí radharc ar mháithreacha na cruinne, de bharr bhagairt an Tiarna agus borradh ghal a pholláirí.
- ¹⁷ Shín sé a lámh chugam ó na harda agus sciob sé mé as na huiscí doimhne.
- ¹⁸ D'fhuascail sé mé ó mo namhaid tréan, uathu siúd a thug fuath dom, mar go raibh siad róláidir dom.
- ¹⁹ Thángadar sa mhullach orm lá mo thubaiste, ach ba é an Tiarna mo thaca;
- ²⁰ d'fhuascail sé mé agus scaoil sé saor mé; tháinig sé i gcabhair orm, mar tá grá aige dom.
- ²¹ Déanann an Tiarna cúiteamh liom de réir m'fhíríantachta; déanann sé díolaíocht liom de réir ghlaine mo lámh,

- ²² mar choinnigh mé slite an Tiarna,
agus níor thug mé cúl go mailíseach le mo Dhia.
- ²³ Tá a bhreitheanna go léir os comhair mo shúl,
ná níor chuir mé a reachtanna i leataobh uaim.
- ²⁴ Táim gan choir ina fhianaise
agus sheachain mé an peaca.
- ²⁵ Déanann an Tiarna cúiteamh liom de réir m'fhíréantachta,
de réir m'ionracais ina láthair.
- ²⁶ Is dílis tú le lucht na dílseachta
agus is neamhurchóideach thú leis an muintir gan urchóid.
- ²⁷ Is glan tú le lucht na glaine croí,
ach cuireann tú cor in aghaidh an chaim.
- ²⁸ Fuasclaíonn tú an mhuintir umhal,
ach tá do shúile ar lucht an uabhair lena n-íslíú.
- ²⁹ Is tú féin, a Thiarna, mo lóchrann,
agus soilsíonn mo Dhia mo dhorchadas.
- ³⁰ Brúchtaim thar an mbarbacán le do chabhair,
agus le cabhair Dé léimim thar balla.

- ³¹ Dia seo againn, tá a shlí gan cháim;
níl fochall i bhfocal an Tiarna;
is sciath é don mhuintir go léir
a théann faoina dhídean.
- ³² Cé eile is Dia ann ach an Tiarna?
Cé eile is carraig ach Dia seo againne?
- ³³ Sé an Dia seo crios mo nirt,
a d'fhág mo chosán gan bhaol.
- ³⁴ Rinne sé mo chosa mar chosa an fhia,
agus dhaingnigh mo bhoinn ar na harda.
- ³⁵ Oileann sé mo lámha don chath,
i dtreo go lúbfadh mo ghéaga bogha cré-umha.
- ³⁶ Thug tú dom do sciath fuascailte,
agus is díon agam do chathéide.
- ³⁷ Rinne tú réiteach fairsing do mo bhoinn fum
agus níor shleamhnaigh mo chosa.
- ³⁸ Téim sa tóir ar mo naimhde agus scriosaim iad,
gan filleadh ar ais go mbíonn siad ídithe.

- ³⁹ Leagam ar lár iad agus ní éiríonn siad;
titeann siad agus bíonn siad faoi mo chosa.
- ⁴⁰ Óir chuir tú neart mar chrios fúm don chath,
agus lúb tú lucht m'ionsaithe síos fúm.
- ⁴¹ Chuir tú d'iallach ar mo naimhde a gcúl a thabhairt liom;
an mhuintir arbh fhuath leo mé, scrios mé iad.
- ⁴² D'fhéach siad ach ní raibh fear a dtarrthála ann;
ghlaoigh siad chun an Tiarna, ach fágadh iad gan freagra.
- ⁴³ Meilim iad chomh mín le smúit na talún,
pasálaim is brúim iad mar a bheadh láib na sráideanna.
- ⁴⁴ Déanann tú mé a fhuascailt ó chine na ceannairce
agus mé a chur ar cheann na náisiún.
Pobal nárbh eol dom, tá siad anois ag seirbhís dom.
- ⁴⁵ Tagann eachtrannaigh ag lútáil chugam.
A luaithe a chluineann siad mo ghlór, géilleann siad dom.
- ⁴⁶ Cailleann eachtrannaigh a misneach
agus tagann siad amach as a ndaingin ar ballchrith.

- ⁴⁷ Dé bheatha, a Thiarna. Gura beannaithe mo charraig.
Go mórtar mo Dhia, carraig mo shlánaithe,
- ⁴⁸ Dia a rinne díoltas dom,
a threascair ciníocha fúm,
- ⁴⁹ a shaor mé ó mo naimhde,
a d'ardaigh mé os cionn lucht m'ionsaithe,
a d'fhuascail mé ó fhear an éigin.
- ⁵⁰ Dá bharr sin déanfaidh mé thú a mhóradh, a Thiarna,
i measc na gciníocha,
agus moladh a chanadh do d'ainm.
- ⁵¹ Tugann sé an bua go raidhsiúil dá rí;
taispeánann a bhuanghrá dá unghach,
do Dháiví agus dá chomharbaí go brách.

23 Seo iad briathra deireanacha Dháiví:

Oracal Dháiví, mac Ieise,
oracal an fhir a ardaíodh go hard,
ungthach Dhia Iacóib,
cantaire duanta Iosrael.

² Labhraíonn Spiorad an Tiarna tríomsa,
tá a bhriathar ar mo theanga.

³ Labhair Dia Iacóib
agus dúirt Carraig Iosrael liom:

An té a rialaíonn daoine leis an gceart,
agus a bhfuil eagla Dé air ag rialú dó,

⁴ is cuma é nó gile na maidine le héirí gréine –
agus an spéir gan scamall –
ag glioscarnach ar fhéar an bháin tar éis báistí.

⁵ Seasann mo theach daingean i láthair Dé,
mar rinne sé conradh síoraí liom,
agus d'fhág gach ní in eagar go teann.
Nach gcuireann sé bláth ar gach ní a shlánaíonn mé
gach ní is mian liom?

⁶ An mhuintir aindiaga is cuma iad nó deilgneach an fhásaigh,
nach mbailítear choíche le láimh duine:

⁷ ach an té a bhaineann leo,
gabhann sé chuige iarann nó crann sleá
agus ansin dóitear ar fad iad sa tine.

Gaiscígh Dháiví

⁸Seo iad ainmneacha na ngaiscíoch a bhí ag Dáiví: Ís Bál an Hacmonach, ceannaire an triúir; d’imir sé a thua chatha ar ocht gcéad agus mharaigh sé iad le chéile. ⁹Ina dhiaidh sin, ar an triúr gaiscíoch, bhí Eileázár mac Dhodó mac Achochaí. Bhí seisean le Dáiví [ag Pas Damaín] nuair a thionóil na Filistínigh chun catha ansiúd agus a chúlaigh clann Iosrael rompu. ¹⁰Sheas seisean an fód agus bhí sé ag treascairt na bhFilistíneach go dtí gur éirigh a lámh chomh curtha sin gur cheangail sé í den chlaíomh. Thug an Tiarna bua mór chun críche an lá sin; d’fhill an t-arm i ndiaidh Eileázár, ach ba chun creiche amháin a rinneadar sin. ¹¹Ina dhiaidh sin bhí Seamá mac Áigé an Harárach. Thionóil na Filistínigh ag Leichí mar a raibh gort lán de lintilí. Theith an t-arm roimh na Filistínigh. ¹²Ach sheas seisean an fód i lár an ghoirt, chosain é, agus mharaigh na Filistínigh. Chuir an Tiarna bua mór i gcrích ar an gcuma sin.

¹³Ghabh triúr den tríocha taoiseach síos agus tháingadar timpeall aimsir an fhómhair go Dáiví san uaimh in Adulám nuair a bhí longfort ag buíon Filistíneach i nGleann Rafáim.

¹⁴Bhí Dáiví ansin sa dún, agus bhí garastún Filistíneach an uair sin i mBeithil. ¹⁵Agus dúirt Dáiví le tnúth: “Uch, nár bhreá liom dá dtabharfadh duine éigin deoch uisce dom as tobar Bheithile atá le taobh an gheata!” ¹⁶Ansin bhrúigh an triúr gaiscíoch trí longfort na bhFilistíneach agus tharraing siad uisce as an tobar ag geata Bheithile agus thug siad leo é agus thug siad do Dháiví é. Ach ní ólfadh sé é ach é a dhoirteadh mar ofráil don Tiarna.

¹⁷“Gura fada uaim, a Thiarna,” ar sé, “é seo a ól! An ólfainn fuil na ndaoine a chuir a n-anam i mbaol ar eachtra?” Ní ólfadh sé é dá bhrí sin. Sin iad bearta an triúir gaiscíoch.

¹⁸Ba é Aibísí deartháir Ióáb agus mac Zarúá ceannaire an tríochad. Eisean a d'imir a shleá ar an trí chéad fear agus a mharaigh iad, agus a thuill cáil i measc an tríochad. ¹⁹Ba mhó cáil é ná an tríocha, agus rinneadh captaen orthu de, ach ní raibh dul aige ar an triúr.

²⁰Banáia mac Iahóideá, laoch ó Chabzael, fear déanta mórghníomh, threascair sé dhá churadh Mhóáb. Agus lá sneachta chuaigh sé síos isteach in uaimh agus mharaigh leon ann. ²¹Agus mharaigh sé Éigipteach, fear dealraitheach; bhí sleá ina láimh ag an Éigipteach, ach ghabh Banáia síos chuige agus bata ina láimh, sciob an tsleá as láimh an Éigiptigh agus mharaigh é lena shleá féin. ²²Ba shin iad bearta Bhanáia mac Iahóideá a thuill cáil dó féin i measc an tríochad. ²³Ba mhó cáil é na an tríocha, ach ní raibh dul aige ar an triúr. Chuir Dáiví é i gceannas ar a gharda féin.

²⁴Duine den tríocha ab ea Asáhael deartháir Ióáb.

Ealchánán mac Dhodó ó Bheithil.

²⁵Seamá ó Harod.

Eilíceá ó Harod.

²⁶Heiliz ó Phalat.

Íorá mac Icéis ó Theacóá.

²⁷Aibíeizir ó Anatót.

Sibeacaí ó Huiseá.

²⁸Zalmón ó Achet.

Maharaí ó Natofá.

- ²⁹ Héilib mae Bháná ó Natofá.
Iotaí mac Ríbí ó Ghibeá de threibh Bhiniáimin.
- ³⁰ Banáia ó Phioráton.
Hidí ó ghleannta Gháis.
- ³¹ Aibíalbón ó Bhéit Arabá.
Azmávat ó Bhachúraím.
- ³² Eiliachbá ó Shálbón.
- Clann Iáiséin Iónátán.
- ³³ Seamá ó Harar.
Aichíám mac Sheárár ó Harár.
- ³⁴ Eilífilít mac Achasbaí ó Bhéit Máca.
Eilíám mac Aichítifeil ó Ghíolo.
- ³⁵ Heazro ó Chairmeil.
Páraí ó Arab.
- ³⁶ Igeál mac Nátán ó Zóbá.
Bánaí an Giteach.
- ³⁷ Zeilic an tAmónach.
Nacharaí ó Bhaerót a d'iompar airm Ióáb mac Zarúa.
- ³⁸ Írea ó Iaitir.
Gáraeb ó Iaitir.

³⁹Úiría an Hiteach –
Seachtar agus tríocha ar fad.

Daonáireamh

24 Las fearg an Tiarna arís in aghaidh Iosrael agus spreag sé Dáiví ina n-aghaidh. “Téigh,” ar sé, “agus déan daonáireamh ar Iosrael agus ar Iúdá.” ²Dúirt an rí le Ióáb agus leis na hoifigigh shinsir den arm a bhí in éineacht leis: “Imígí libh anois i measc treibheanna Iosrael ó Dhán go Béar Seaba agus déanaigí daonáireamh; is mian liom a fhios a bheith agam cad é líon an phobail.” ³Dúirt Ióáb leis an rí: “Go gcuire an Tiarna, do Dhia, an rath faoi chéad ar do phobal fad tá súile ag an rí fós chun iad a fheiceáil. Ach cad ab áil le mo thiarna an rí a bheith chomh tógtha leis seo?” ⁴Ach chuir an rí a ordú i bhfeidhm ar Ióáb agus na hoifigigh shinsir, agus d’imigh Ióáb agus na hoifigigh shinsir leo ó láthair an rí chun daonáireamh a dhéanamh ar phobal Iosrael.

⁵Ghabhadar thar Iordáin agus thosaíodar le hAroéir agus leis an gcathair atá i lár an ghleanna, agus ar aghaidh go Gád agus Iazaer. ⁶Chuadar as sin go Gileád agus go Caidéis i dtír na Hiteach; ansin chuadar go Dán, agus ó Dhán timpeall go Síodón.

⁷Thángadar ansin go daingean na Tuíre agus go cathracha uile na Hiveach agus na gCanánach, agus ag sroicheadh ceann cúrsa i Neigib Iúdá ag Béar Seaba. ⁸Tar éis dóibh gabháil tríd an tír go léir d’fhilleadar ar Iarúsailéim faoi cheann naoi mí agus fiche lá.

⁹Thug Ióáb figiúir an daonáirimh don rí: ocht gcéad míle fear troda, lucht claíomh a tharraingt, a bhí in Iosrael agus cúig céad míle in Iúdá.

¹⁰Ach tháinig aiféala ar Dháiví ina chroí istigh ar ball cionn is go ndearna sé daonáireamh ar an bpobal. “Tá peaca trom déanta agam,” ar sé leis an Tiarna. “Ach anois, a Thiarna, impím ort an cion seo a mhaitheamh do do sheirbhíseach. Ba an-amaideach an rud dom é.” ¹¹Nuair a d’éirigh Dáiví an mhaidin ina dhiaidh sin, bhí teachtaireacht ón Tiarna go dtí Gád fáidh, fear feasa Dháiví, á rá: ¹²“Téigh agus abair le le Dáiví: seo mar a deir an Tiarna: ‘Tairgim trí rud duit; bíodh do rogha agat astu agus déanfaidh mé duit é.’”

¹³Chuaigh Gád chuig Dáiví mar sin agus d’inis sé sin dó. “Cé acu is fearr leat,” ar seisean, “trí bliana de ghorta a theacht ort i do thír féin, nó thú a bheith trí mhí ar do sheachaint agus do namhaid sa tóir ort, nó plá a bheith ar do thír ar feadh trí lá? Déan do mhachnamh air anois agus socraigh cad é an freagra a thabharfaidh mé don té a chuir uaidh mé.” ¹⁴Dúirt Dáiví le Gád: “Is é rogha na ndíogha agam é! Ach is fearr go dtitimis i lámh an Tiarna, óir is mór é a thrócaire, agus gan mé a thitim i lámha daoine.” ¹⁵Mar sin thogh Dáiví an phlá.

Aimsir fhómhar na cruithneachta a bhí ann. Chuir an Tiarna plá ar Iosrael ón maidin go dtí an uair a bhí leagtha amach agus rinne aicíd léirscrios ar an bpobal, agus ó Dhán go Béar Seaba fuair seachtó míle acu bás. ¹⁶Shín an t-aingeal a lámh amach ionsar Iarúsailéim lena scrios, ach rinne an Tiarna athsmaoineamh faoin olc seo agus dúirt sé leis an aingeal a bhí ag scrios an phobail: “Is leor sin! Fóill ar do lámh!” Bhí aingeal an Tiarna le hais urlár buailte Arauná an Iabúsach. ¹⁷Nuair a chonaic Dáiví an t-aingeal a bhí

ag scrios an phobail, labhair sé leis an Tiarna: “Is mise a pheacaigh,” ar sé, “is mise a rinne an drochrud seo. Ach an tréad seo, cad atá déanta acusan? Luíodh do lámh go trom ormsa mar sin, impím ort, agus ar mo chlann.”

¹⁸Chuaigh Gád go Dáiví an lá sin agus dúirt leis: “Gabh suas agus tóg altóir don Tiarna ar urlár buailte Arauná an Iabúsach.” ¹⁹Ar fhocal Ghád, ghabh Dáiví suas ar ordú an Tiarna. ²⁰Nuair a d’fhéach Arauná síos agus go bhfaca sé an rí agus a oifigigh ag céimniú ina threo, chuaigh sé ar aghaidh agus chrom chun talún in ómós don rí. ²¹“Cén fáth ar tháinig mo thiarna an rí chun a shearbhónta?” a d’fhiafraigh Arauná. D’fhreagair Dáiví: “Chun an t-urlár buailte a cheannach uait le haltóir a thógáil don Tiarna ionas go staonfadh an phlá den phobal.” ²²Dúirt Arauná le Dáiví: “Tógadh mo thiarna an rí é, agus íobraíodh sé a rogha. Seo iad na daimh don íobairt uileloiscthe, na súistí agus na cuingeacha mar adhmad. ²³Tugann Arauná iad sin go léir don rí. Agus go nglaca an Tiarna, do Dhia, leat,” arsa Arauná. ²⁴Ach dúirt an rí le hArauná: “Ní dhéanfaidh mé amhlaidh, ach díolfaidh mé as le hairgead. Ní dhéanfaidh mé íobairtí uileloiscthe nár chosain aon ní orm a ofráil don Tiarna mo Dhia.” Thug Dáiví dá bhrí sin caoga seicil airgid ar an urlár buailte agus ar na daimh. ²⁵Thóg Dáiví altóir ansiúd don Tiarna agus d’ofráil sé íobairtí uileloiscthe agus íobairtí comaoineach. Ansin d’éist an Tiarna leis na hachainíocha ar son na tíre agus casadh an phlá ar shiúl ó Iosrael.

